

RandKrant

MAANDBLAD VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

**Meer vuilnis in de rand
dan elders in de provincie**

**FiguranDten
Albert Michiels,
de peetvader van
de Belgische jazz**

**Schoolkinderen
hoeven niet meer voor
bode te spelen**

De metamorfose van
Vilvoorde

Het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel krijgt 7 jaar lang geld uit Europese structuurfondsen (foto: het Europees Parlement in Brussel)

Europese steun voor Vlaamse rand

Er is nog (veel) cijfer- en lobbywerk nodig, maar de principiële beslissing is genomen: het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel kan tot 2013 rekenen op geld uit de Europese structuurfondsen. De onderhandelingen gaan over meer dan over punten en komma's en spelen zich af op verschillende niveaus. Pas over enkele maanden wordt een klare kijk verwacht.

TEKST Johan Cuppens | FOTO Pascal Vigneron

Waarover gaat het? In de Europese begroting sloppen de zogenaamde structuurfondsen veel geld op; geld dat bedoeld is om minder ontwikkelde regio's of specifieke doelgroepen extra middelen toe te stoppen. De Europese Unie werkt met een financieel kader dat over zeven jaar loopt. Voor de periode 2007–2013 kan ons land rekenen op 1.265 miljoen euro (ruim honderd miljoen minder dan de 1.370,5 miljoen euro van de voorbije zeven jaar). Het totaalbedrag valt in verschillende 'componenten' uit elkaar. Eerst is er een verdeling over de gewesten (Vlaanderen, Wallonië en Brussel) en verder moet het totaalbedrag nog opgesplitst worden voor het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO). In het aflopende kaderprogramma kreeg Vlaanderen 185 miljoen uit het EFRO en 443 miljoen uit het ESF.

Veertiende centrumstad

Hoe de verdeling van de 1.265 miljoen voor de komende zeven jaar in ons land gebeurt, wordt nog inzet van druk politiek overleg. In de schoot van de regering heeft minister Frank Vandenbroucke, verantwoordelijk voor de Vlaamse rand, wel bedongen dat het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel mee aanspraak kan maken op middelen uit het deel dat Vlaanderen zal toevallen. Tot dusver kwamen alleen Antwerpen en Gent in aanmerking in het kader van het grootstedelijke beleid. In de plannen die de Vlaamse regering goedkeurde, en waarbij nu ook EU-geld wordt voorzien voor de dertien

centrumsteden (naast Antwerpen en Gent), wordt het stedelijk gebied rond Brussel in feite een veertiende 'centrumstad'. De afbakening van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel gebeurt op basis van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dat al bijna een decennium oud is. In die afbakening komen drie zogenaamde clusters van gemeenten aan bod. In het noordwesten gaat het om (delen van) de gemeenten Dilbeek, Wemmel en Grimbergen; in het noordoosten om Machelen, Vilvoorde, Zaventem, Kraainem, Wezembeek-Oppem en Tervuren en in het zuiden om Sint-Pieters-Leeuw, Beersel, Drogenbos, Linkebeek en Sint-Genesius-Rode. Het valt op dat alle zes de faciliteiten-gemeenten in het pakket zitten.

Het principe van de Europese hulp is eenvoudig: voor elke euro EU-subsidie moet evenveel ander geld worden ingebracht. In het vorige kaderprogramma kwamen

Europa, de Vlaamse overheid en de steden elk voor één derde over de brug. Hoe die opsplitsing de komende zeven jaar wordt, is nog voorwerp van onderhandelingen.

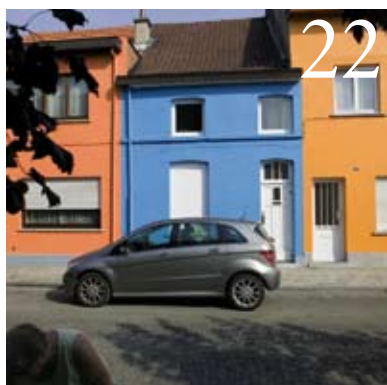
Coördinatie onontbeerlijk

Er moet overigens nog meer worden uitgeklaard. Bijvoorbeeld wie de projecten van de gemeenten gaat coördineren. De meeste projecten zullen immers domeinoverschrijdend zijn en slaan op verschillende domeinen, zoals ruimtelijke ordening, mobiliteit, woonbeleid of openbare werken. Goede coördinatie is onontbeerlijk om daar een lijn in te krijgen. Gouverneur Lodewijk De Witte van Vlaams-Brabant, zo wordt in de wandelingen geopperd, zou de meest aangewezen figuur zijn om die taak op zich te nemen (hij was het overigens die de minister het idee influisterde om het stedelijk gebied rond Brussel in te passen in de Europese subsidie-regeling). Die keuze zou des te meer aangewezen zijn omdat straks nieuwe gemeenteraden aantreden die allicht een inlooperperiode nodig hebben om hun beleid uit te stippelen.

Het vooruitzicht op Europees geld zou een extra lokmiddel kunnen zijn in de campagnes voor de komende gemeenteraadsverkiezingen. Toch zou het van een gevaarlijke voortvarendheid en naïviteit getuigen indien de kandidaten zich daarbij tot te forse of te concrete toezeggingen laten leiden. Er zal nog veel water door de Zenne vloeien alvorens alles in kannen en kruiken is. □

European backing for the Flemish periphery

A (lot more) figures and lobbying activities are required, but the amber light has now been given: the Flemish urban area around Brussels is set to benefit from the largesse of the European Structural Funds towards 2013. The Funds' resources are earmarked for less developed regions or specific target groups. Frank Vandenbroucke, the Minister in charge of the Flemish Periphery, has said that the Flemish urban area around Brussels may also lay claim to these resources, as it is regarded as a fourteenth 'major centre'. It is crucial to ensure that the municipalities' various projects are effectively coordinated, but a decision still has to be taken about who will be in charge of this task. Behind the scenes officials are already suggesting that Lodewijk De Witte, governor of Flemish-Brabant, is the right man for the job.

inhoud

september 2006 | nr. 08

04 **Meer vuilnis in Halle-Vilvoorde dan elders in de provincie**

05 **Nieuwe tolkendienst helpt anderstalige allochtonen beter hun weg te vinden**

08 **Creatieve ondernemingen in de rand (11)**
Capaxis doet het vanuit de lucht

10 **FiguranDten**
Albert Michiels (83) leeft voor de jazzmuziek. Jazzliefhebbers uit alle hoeken van het land komen graag bij de bezieler van Jazz Hoeilaart over de vloer omdat hij als geen ander vertrouwd is met de rijke Belgische jazzgeschiedenis.

12 **Sint-Jozefsschool in Overijse communiceert per e-mail met de ouders**

22 **De metamorfose van Vilvoorde**

In het midden van de vorige eeuw was Vilvoorde nog een grauwe industriestad. Vandaag is Vilvoorde niet langer grauw maar hip en willen steeds meer mensen er maar wat graag wonen.

26 **Natuurgebieden in de rand (5)**
De natuur een handje geholpen

29 **Weten wat je drinkt als je een glas wijn drinkt**

en ook nog...

- 06 Van Asse tot Zaventem
- 24 Zonder omwegen
- 22 Van huizen en tuinen
- 28 RestauranDt
- 32 Gemengde gevoelens

'Belgen studeren steeds langer'

Floris' kijk op de leuke kant van de rand

colofon

RandKrant verschijnt maandelijks op 152.000 exemplaren ten behoeve van de bewoners van de Vlaamse rand rond Brussel en is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant | **Realisatie** vzw 'de Rand' | **Hoofdredactie** Henry Coenjaarts | **Eindredactie en coördinatie** Petra Goovaerts | **Vormgeving** Jansen&Janssen, Gent | **Fotografie** Patrick De Spiegelaere, Filip Claessens en Kris Mouchaers | **Illustratie** Floris De Smedt | **Druk A.** De Cuyper-Robberecht, Zele | **Redactieadres** Witherendreef 1, 3090 Jezus-eik/Overijse, tel 02-767 57 89, fax 02-767 57 86, e-mail randkrant@derand.be, website www.derand.be | **Verantwoordelijke uitgever** Jan de Bock, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel | Randuit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

De hoeveelheid restfractie in het huishoudelijk afval, dit is het niet-recupereerbare deel dat gestort of verbrand wordt, is in Halle-Vilvoorde in verhouding tot het aantal inwoners groter dan in de rest van Vlaams-Brabant en Vlaanderen.

TEKST Luc Vanheerentals | FOTO Pascal Vigneron

Meer vuilnis in Halle-Vilvoorde dan elders in de provincie

In 2004 werd in Vlaams-Brabant 166.946 ton restafval opgehaald of 161 kilo per inwoner. In Vlaanderen was dat 159 kilo per inwoner. Van de 18 gemeenten in de Vlaamse rand waar RandKrant wordt verspreid, bleven slechts 2 gemeenten onder dit Vlaams-Brabantse of Vlaamse gemiddelde. Dilbeek haalde 130 kilo per inwoner, Wezembeek-Oppem 157 kilo per inwoner. Volgens Swa Demesmaeker, verantwoordelijke afvalbeleid bij de intercommunale Haviland, die zorgt voor de verwerking van al het huisvuil uit Halle-Vilvoorde, is dit vooral het gevolg van het ontbreken van een gecoördineerd afvalbeleid.

Boven het gemiddelde

Blijkens het provinciaal milieurapport 2005 werden in Vlaams-Brabant in 2004 in totaal 515.101 ton huishoudelijke afvalstoffen ingezameld, een stijging met 4,6 procent in vergelijking met het jaar voordien. Per inwoner komt dit neer op 496 kilo, wat 64 kilo minder is dan het gemiddelde voor heel Vlaanderen.

In de helft van de 18 gemeenten waar RandKrant wordt verspreid, werd meer huisvuil ingezameld dan het Vlaams-Brabantse gemiddelde van 496 kilo per inwoner. Uitschieters zijn Zaventem (672 kilo/inwoner), Hoeilaart (653 kilo/inwoner), Wezembeek-Oppem (595 kilo/inwoner) en Kraainem (594 kilo/inwoner). De geringste hoeveelheden werden opgehaald in Drogenbos (307 kilo/inwoner), Dilbeek (322 kilo/inwoner), Meise (395 kilo/inwoner) en Vilvoorde (414 kilo/

inwoner). Wat het restafval betreft worden de grootste hoeveelheden ingezameld in Grimbergen (260 kilo/inwoner), Zaventem (248 kilo/inwoner), Linkebeek (243 kilo/inwoner) en Vilvoorde (232 kilo/inwoner). Het aandeel van de selectief ingezamelde afval in de totaliteit van de huisvuilproductie is het laagste in Vilvoorde (44%), Drogenbos (46%), Machelen (47%) en Meise (53%). Het aandeel van dit selectief ingezameld afval in de totale Vlaams-Brabantse afvalberg is 68%.

De prijs van de huisvuilzak

Volgens Swa Demesmaeker van Haviland is de hoeveelheid restafval in Halle-Vilvoorde zowel in 2005 als in de eerste 6 maanden van 2006 nog gestegen in vergelijking met 2004. Hij schrijft dat onder meer toe aan het consumptiegedrag in onze welvarende regio en ook aan de vele verhuisbewegingen hier die volgens hem de afvalproductie in de hand werken. De voornaamste reden dat de restfractie niet verder daalt is volgens Demesmaeker echter het ontbreken van een gecoördineerd afvalbeleid. 'In heel Vlaanderen is iedere gemeente aangesloten bij een intercommunale die een centraal afvalbeleid voert. De enige plaats waar dat niet gebeurt is Halle-Vilvoorde. Je hebt weliswaar Interza, Incovo en Interrand, maar veel gemeenten spelen desalniettemin *cavalier seul*.'

Het ontbreken van een centraal afvalbeleid komt onder meer tot uiting in het feit dat de prijs van de restafvalzak in veel gemeenten verschillend is. 'Een studie bij Eco-

werf, de afvalintercommunale uit het arrondissement Leuven heeft nochtans duidelijk het verband aangetoond tussen de kostprijs van de huisvuilzak en de hoeveelheid aangeboden restafval. Bever bijvoorbeeld was met een hoeveelheid restafval van 273 kilo per inwoner in 2004 de kampioen van Vlaams-Brabant, omdat hun huisvuilzak gratis was. De eigen inwoners waren hierdoor niet geneigd te selecteren. Bovendien kwamen ook mensen uit buurgemeenten er hun huisvuilzak deponeren. Uit een afvalanalyse voor Drogenbos blijkt dat er zich in het restafval nog 40 tot 45 procent organisch materiaal bevindt. Dan kan men alleen maar besluiten dat het prijsverschil tussen de restafvalzak en de GFT-zak onvoldoende groot is om de mensen tot gedragsverandering te bewegen', aldus Demesmaeker.

De hoeveelheid restafval die in een gemeente geproduceerd wordt, heeft niet alleen met financiële aspecten te maken, maar ook met sensibilisering en die is maar pas doeltreffend als de campagnes voor een ruim gebied georganiseerd kunnen worden en niet per gemeente. 'Mogelijkheden op het vlak van selectieve huisvuilophaling zijn overal in Halle-Vilvoorde wel aanwezig, maar er wordt minder gebruik van gemaakt dan elders. De enige oplossing is in de hele regio de mensen op dezelfde manier te sensibiliseren en hen overal hetzelfde voor de huisvuilzak laten betalen', aldus Demesmaeker. □

Nieuwe tolkendienst helpt anderstalige allochtonen beter hun weg te vinden

Het Provinciaal Aanbod Sociaal Tolken voor Anderstaligen (PASTA) is een nieuwe tolkendienst van de provincie Vlaams-Brabant. Hij is opgezet om anderstalige allochtonen en allerlei dienst- en hulpverleners van hier beter met elkaar te laten communiceren.

TEKST Tina Deneyer | FOTO Kris Mouchaers

De nieuwe tolkendienst is eigenlijk ontstaan binnen het Provinciaal Integratiecentrum', zegt PASTA-coördinator Frieda Feijten. 'In Leuven werkten we via de integratiedienst van de stad al met een gelijkaardige dienst, maar gezien de uitgestrektheid van de provincie bleek het nodig om ook in Halle-Vilvoorde een antenne te hebben. Vanuit ons kantoor in de Witherenstraat in Vilvoorde coördineren we de tolkendienst voor deze regio.' De PASTA-tolkendienst levert ter plaatse tolkhelp aan dienst- en hulpverleners van Vlaams-Brabantse openbare diensten en sociale organisaties. Het is de bedoeling om al die bestaande diensten zo ook toegankelijk te maken voor anderstalige allochtonen. 'De medewerkers van deze diensten en organisaties worden steeds vaker geconfronteerd met een erg divers cliënteel en dat kan tot taal- en dus communicatieproblemen leiden. Mensen die van elders komen, hebben het vaak moeilijk om in een nieuw land en in een nieuwe taal hun weg te vinden en alles in orde te krijgen, te meer omdat het vaak een tijdje duurt voor ze met een cursus Nederlands kunnen starten. In afwachting daarvan wil PASTA zowel de anderstalige als de dienstverlener helpen', legt Frieda Feijten uit.

Specifieke opleiding

'Openbare diensten en sociale organisaties kunnen via PASTA een beroep doen op een tolk. Zij betalen een forfaitaire bijdrage van 25 euro per interventie. De provincie vergoedt de tolken voor hun prestaties en vervoer. Kandidaat-tolken krijgen van ons een gratis opleiding tot 'sociaal tolk'. Dat houdt in dat ze specifiek worden opgeleid voor het tolken in een sociale context. We leren hen onder meer hoe ze mondeling en zo letterlijk

en getrouw mogelijk een gesprek tussen een dienst- of hulpverlener en een anderstalige klant kunnen omzetten van de moedertaal van de klant naar het Nederlands en omgekeerd. Tolken die in de opleiding geslaagd zijn en bij ons aan de slag gaan, worden vergoed naargelang hun statuut en hun opleidingsniveau', legt Frieda Feijten uit. 'De taak van de tolk is heel belangrijk en aan bepaalde regels onderworpen. Zo moet hij te allen tijde neutraal blijven. Het is bijvoorbeeld niet de bedoeling dat hij de klant tips geeft over de manier waarop die het gesprek het best aanpakt. Hij mag alleen vertalen wat er aan beide zijden van de tafel wordt gezegd. Deontologie is dus heel belangrijk, want het gaat soms om heel delicate materies.'

Speciale talen

'Momenteel werken we samen met een vijftigtal tolken, maar we zijn nog steeds op zoek naar gemotiveerde mensen die hun taalkennis willen benutten om de communicatie

Frieda Feijten, coördinator PASTA

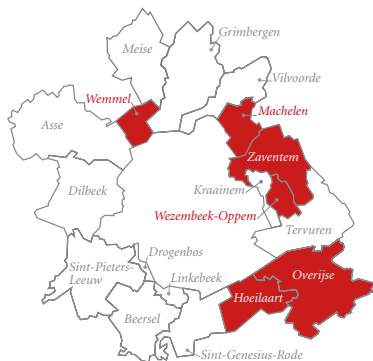
met anderstaligen te bevorderen. Kandidaten moeten minstens 21 jaar zijn en beschikken over een grondige kennis van het Nederlands en een vreemde taal. We zoeken nog mensen die heel speciale talen als Nepalees of bepaalde Chinese talen beheersen, maar ook tolken voor grotere talen als Arabisch en Russisch kunnen we zeker nog gebruiken. Voor de regio Leuven hebben we gelukkig het tolkenbestand van de stedelijke integratiedienst kunnen overnemen. Voor de regio Halle-Vilvoorde hebben we intussen al een aantal tolken opgeleid, maar hoe meer hoe liever!' besluit Frieda Feijten. □

Info

De antenne van PASTA Halle-Vilvoorde bevindt zich in de Witherenstraat 30, 1800 Vilvoorde. Wie geïnteresseerd is om als tolk aan de slag te gaan bij PASTA, kan terecht op het telefoonnummer 02-254 78 89, het GSM-nummer 0475-25 00 67 of het e-mailadres pasta@vlaamsbrabant.be.

Un nouveau service d'interprètes pour les allochtones

Le Provinciaal Aanbod Sociaal Tolken voor Anderstaligen (PASTA – Offre provinciale d'interprètes sociaux pour allophones) est un nouveau service de la province du Brabant flamand qui met des interprètes à la disposition des allophones. Le service a été créé en vue d'assurer une meilleure communication entre les allochtones parlant une autre langue et les services et instances d'aide flamands. 'Les collaborateurs des services publics et organisations sociales du Brabant flamand se trouvent confrontés à une clientèle de plus en plus diversifiée ce qui risque de générer des problèmes de langue et partant, de communication. Les allochtones éprouvent souvent des difficultés à s'habituer à un nouveau pays et une nouvelle langue et à régler toutes les formalités, d'autant plus qu'ils doivent souvent attendre avant de pouvoir suivre des cours de néerlandais. En attendant, PASTA veut venir en aide aux allophones comme aux prestataires des services, comme nous l'explique la coordinatrice Frieda Feijten.

Van Asse tot Zaventem

NIEUWS UIT DE GEMEENTEN

Wachthuisje Groenendaal verplaatst

HOEILAART, Eind augustus gaan in Hoeilaart de werkzaamheden van start aan de spoorlijn Brussel-Ottignies. Het aantal sporen zal van twee naar vier worden gebracht. 'De werken kaderen in de uitbouw van het Gewestelijk Express Net', legt burgemeester Vic Laureys van Hoeilaart uit. 'Vijf spoorwegbruggen op het grondgebied zullen moeten worden aangepast. Verder wordt ook het beschermde wachthuisje van het station van Groenendaal in zijn geheel naar achter verplaatst om plaats te maken voor de extra sporen. Na de verhuizing begint de dienst monumenten en landschappen met een grondige restauratie van het wachthuisje, dat dateert van het eind van de 19de eeuw.' Bedoeling is om tijdens de werkzaamheden, die ongeveer twee jaar zullen duren, de hinder voor de omwonenden zoveel mogelijk te beperken. Begin september organiseert de gemeente een infovergadering.

TD

Kerk Jezus-Eik wordt gerestaureerd

OVERIJSE, De beschermde kerk van Jezus-Eik, deelgemeente van Overijse, wordt binnenkort gerestaureerd. De barokke kerk van Onze-Lieve-Vrouw-Bedevaart aan de Brusselsesteenweg wordt in het najaar flink onder handen genomen. 'De restauratiewerken zullen in verschillende fases verlopen', legt Werner Deceur van de Dienst Openbare Werken uit. 'Eerst worden de schilderijen en de glasramen weggenomen en gerestaureerd. In een tweede fase wordt het altaar in zijn volle glorie hersteld en in een laatste fase krijgen de muren en het plafond een nieuwe laag verf.' Het kostenplaatje van de restauratie van de kerk van Onze-Lieve-Vrouw-Bedevaart in Jezus-Eik wordt geraamd op 2,5 miljoen euro. De restauratie zal ongeveer zes maanden in beslag nemen. Gedurende die periode kunnen de parochianen van Onze-Lieve-Vrouw-Bedevaart terecht in de kapel van het Beiershof.

TD

© KM

Met Airportstop naar de luchthaven

ZAVENTEM, Wie naar de luchthaven van Zaventem wil, kan voortaan via Airportstop meerijden met automobilisten die daar ook naartoe moeten. Airportstop is een gratis dienst die aangeboden wordt op het internet.

© PDS

Wie wil meerijden, kan zich inschrijven op de website en geeft de datum, het gewenste aankomst- of vertrekkur en het aantal personen op. Via de site kom je in contact met werknemers van de luchthaven of andere mensen die naar Zaventem rijden en zitjes aanbieden. De gelegheidspassagier en de bestuurder delen de kosten en die bedragen zowat 0,25 euro per kilometer. Er mag geen winst gemaakt worden. Airportstop is een initiatief van Taxisstop en luchthavenexploitant BIAC, die ook instaat voor de rekrutering van de bestuurders onder de werknemers van de nationale luchthaven van Zaventem.

TD

U kunt zich inschrijven bij Airportstop via de websites van BIAC en Airportstop zelf: www.airportstop.be, www.brusselsairport.be/airportstop.

Gehoorproblemen geen probleem

WEMMEL, Het proefproject in het Wemmelse gemeenschapscentrum de Zandloper om sommige voorstellingen ook in gebarentaal aan te bieden, wordt voortgezet. Na de succesvolle test tijdens het voorbije seizoen, biedt het centrum ook komend seizoen mensen met gehoorproblemen de kans om met volle teugen mee te genieten van een aantal voorstellingen. De zes gemeenschapscentra van vzw 'de Rand' doen ook iets extra voor anderstaligen. In het programma voor het nieuwe seizoen zijn een aantal voorstellingen opgenomen in heel eenvoudig Nederlands, die anderstaligen moeiteloos kunnen volgen.

TD

Meer informatie op www.dezandloper.be of telefonisch via 02-460 73 24.

Gulden spoor voor RandKrant

WEZEMBEEK-OPPEM, Ter gelegenheid van de Vlaamse feestdag op 11 juli worden in Wezembeek-Oppem al sinds 1990 twee gulden sporen uitgereikt, eentje aan een verdienstelijke inwoner en een aan een persoon of instelling van buiten de gemeente die zich volgens de Cultuurraad verdienstelijk maakte voor de Vlaamse volksgemeenschap.

De 10de verjaardag van RandKrant, ter gelegenheid waarvan in maart l.l. een speciaal feestnummer van 48 pagina's verscheen, was voor het bestuur van de Wezembeekse Cultuurraad een mooie aanleiding om het blad in de bloemetjes te zetten.

Voorzitter Ronald Cools van de Cultuurraad gaf ter gelegenheid van de uitreiking van het gulden spoor een bondig overzicht van de ontstaansgeschiedenis van RandKrant, waarin

hij onder meer verwees naar de twee representatieve lezersonderzoeken die in het verleden werden gehouden en waaruit een grote tevredenheid van de lezers over de inhoud en vorm van het blad bleek. De voorzitter drukte namens de Wezembeekse Cultuurraad zijn waardering uit voor wat in de voorbije 10 jaar door RandKrant werd gepresteerd.

In zijn dankwoord beklemtoonde hoofdredacteur Henry Coenjaarts vooral blij te zijn met dit gulden spoor omdat deze onderscheiding aantoont dat RandKrant niet alleen een gemaakt en professioneel gemaakt informatieblad is voor de bewoners van de rand, maar ook een constructieve bijdrage levert in het versterken van het Vlaamse karakter van de rand.

IM

Alarmsysteem overstromingen

MACHELEN, Dankzij het nieuwe Domino-project worden de inwoners van Machelen voortaan per vaste telefoon of gsm verwittigd als er wateroverlast in hun wijk dreigt. 'We weten gemiddeld ongeveer een half uur vooraf wanneer er zware regens op komst zijn. Dat halfuur kunnen we gebruiken om de bevolking te waarschuwen,' zegt burgemeester Jean-Pierre De Groef van Machelen. 'Concreet wordt, als er wateroverlast dreigt in een bepaalde wijk, iedereen via vaste telefoon of gsm gewaarschuwd. Maar het systeem zal niet alleen gebruikt worden bij noodsituaties. We zullen met berichten via telefoon of gsm ook activiteiten of wegwerkzaamheden kunnen melden,' aldus Jean-Pierre De Groef. 'Iedereen die in Machelen woont en in de telefoongids staat, komt automatisch op de lijst. Wie op zijn gsm verwittigd

wil worden, moet zich inschrijven bij de gemeente.'

TD

Machelaars kunnen zich inschrijven per fax op 02-252 57 40 of via e-mail op infodienst@machelen.be. Vermeld naam, adres, gsm- of telefoonnummer en leeftijd.

♣ Oud Nieuws

Felix Sohie en de blauwe Royal van Hoeilaart

HOEILAART, De Hoeilaartse druif blauwe Royal werd in het begin van de 20ste eeuw als de beste ter wereld beschouwd. De kasdruiventeelt zorgde gedurende 100 jaar voor een ongekende welvaart in dorpen als Hoeilaart, Overijse en Huldenberg. Alleen al in Hoeilaart stonden toen 13.000 serres, wat de gemeente de benaming 'glazen dorp' bezorgde.

De grondlegger van de druiventeelt in deze streek was Felix Sohie (1841-1929), die werd geboren in Hoeilaart. Hij studeerde aan de tuinbouwschool in Vilvoorde en ging vervolgens in 1861 als tuinman aan de slag op het landgoed van baron de Baudequin de Peuthy in Huldenberg. Hij werd daar onder meer belast met de zorg voor de groenteserre, waarin ook druiven werden gekweekt. Een deel van de opbrengst daarvan mocht hij voor eigen rekening verkopen.

In 1865 bouwde Felix Sohie, samen met zijn broers Remy, Willem en Frans in Hoeilaart drie druivenserres. De eerste twee jaar leden ze armoede, maar in het derde jaar verkochten ze al voor 5.583 goudfrank aan druiven. In 1880 beschikte hun bedrijf over maar liefst 120 serres. Anderen sprongen mee op de kar van de winstgevende druiventeelt. In 1880 waren er nog maar 8 serristen met 263 serres in Hoeilaart. In 1910 waren er al 321 serristen met samen niet minder dan 5.176 serres, die hun druiven exporteerden naar o.a. de Verenigde Staten, Scandinavië en Rusland.

Felix Sohie kweekte eerst de variëteiten Frankenthal en Chasselas de Fontainebleau. In 1890 startte hij met de blauwe variëteit Colman die erg laat geoogst kan worden. Enten van de blauwe Royal kreeg hij – zo beweert men – uit de koninklijke serres van Laken. Die druif zou in het glazen dorp in de loop van de 20ste eeuw de meest geteelde blauwe druif worden.

Na 1962, met de openstelling van de Europese grenzen, ging de druiventeelt in Hoeilaart en omgeving zienderogen achteruit. Serres zijn er nu nog maar weinig. Van het eertijds zo florerende glazen dorp blijft eigenlijk alleen nog de naam over als herinnering aan de door Felix Sohie begonnen druiventeelt.

Jaak Ockeleij

Het bedrijf Capaxis uit Sint-Genesius-Rode haalde de nationale en de Europese pers tijdens de renovatie van het Atomium in Brussel. Daar kwamen stellingen noch steigers aan te pas. Het leverde spectaculaire beelden op van tientallen arbeiders die aan touwen door de ruimte zweefden en zo de bollen van het Atomium vernieuwden. De 'alpinisten' van Capaxis verdienden eerder al op diverse andere plaatsen hun sporen in het touwklimmen.

TEKST Gerard Hautekeur
FOTO'S Capaxis & Filip Claessens

Capaxis doet het vanuit de lucht

Met de renovatie van het Atomium heeft Capaxis, samen met een ander bedrijf dat er actief was, een wereldrecord gevestigd: het is tot op heden het project dat met het grootste aantal touwklimmers door middel van industriële touwtechnieken is gerestaureerd, benadrukt projectmanager Sam Rutherford van Capaxis. 'Je beseft het niet als je voor het Atomium staat, maar het is een monumentale constructie: 102 meter hoog en vergelijkbaar met een gebouw van 22 tot 24 verdiepingen. Een bol vormt veruit de moeilijkste structuur om hoogtewerken uit te voeren. Ieder van de 9 bollen van het Atomium heeft een diameter van 18 meter. Voor de renovatie heb ik een ploeg van 120 klimmers ingezet. Gedurende 9 maanden – van maart tot december 2005 – zijn we met de renovatie bezig geweest. We moesten eerst de oude aluminiumplaten van de bollen verwijderen en daarna nieuwe panelen aanbrengen.'

Geen waaghalzerij

'Tot nu toe was het Atomium inderdaad onze omvangrijkste opdracht', vervolgt de Brit Sam Rutherford, die zich drie jaar geleden vestigde in Sint-Genesius-Rode en met Capaxis van start ging. 'Binnen ons bedrijf is een kleine ploeg van 5 tot 6 medewerkers belast met de boekhouding, de administratie en de logistieke ondersteuning. Het hele jaar door is een vaste groep van ongeveer 150 touwklimmers in de weer voor Capaxis.

Naast de permanente hoogtewerkers doen we een beroep op losse medewerkers en zelfstandigen. De job staat open voor mannen en vrouwen.' Sam rekruteert zijn medewerkers uit diverse landen van de wereld. 'Niet alleen uit Europa, maar eveneens uit de Verenigde Staten, Nieuw-Zeeland en Australië. Capaxis beschikt over een databestand van ongeveer 5.000 kandidaten. Afhankelijk van de opdrachten hebben we mensen nodig uit heel verschillende disciplines: het gaat onder

Capaxis does it in the air

The Sint-Genesius-Rode-based company Capaxis has been attracting the attention of the Belgian and European press during renovation work on the Atomium in Brussels. No scaffolding or working platforms were used. Consequently, the general public was treated to sensational pictures of 10 or so workers gliding through space on ropes to refurbish the Atomium globes. 'Capaxis, together with another company operating there, has established a world record with the renovation of the Atomium. This means a record has been set for the highest number of rope climbers ever used, via industrial rope access, on a renovation project,' emphasises the project manager Sam Rutherford. The Capaxis 'mountaineers' have demonstrated their skills before with a mixed bag of assignments at various other sites.

meer om ingenieurs of technici in de elektronica, chemie, bouwkunde, glas en hout. Voor opdrachten in de telecommunicatie doen we een beroep op ingenieurs in de elektronica, terwijl metselaars of ingenieurs bouwkunde worden ingezet voor werken aan bruggen en gebouwen. Om in aanmerking te komen voor een job bij Capaxis moet je allereerst beslagen zijn in een bepaald vakgebied. Bovendien moet je ook de techniek van het touwklimmen onder de knie hebben. Wie last heeft van hoogtevrees, evenwichtsstoornissen, duizeligheid of hoge bloeddruk is niet geschikt voor de job van alpinist. Industrieel touwklimmen is inderdaad potentieel gevaarlijk, maar het is geen synoniem van waaghalzerij omdat de risico's perfect identificeerbaar zijn', beklemtoont Sam Rutherford. 'In de opleiding gaat vooral veel aandacht naar het aspect veiligheid. De opleiding in het industriële touwklimmen verzorgen we niet zelf. We doen daarvoor een beroep op de opleidingscentra van IRATA (Industrial Rope Access Trade Association). Het gaat om een internationale en wereldwijd erkende opleiding in industriële touwtechnieken. Op Europees en op Belgisch niveau is het beroep van touwklimmer onderworpen aan een strikte reglementering.'

Sam Rutherford legt uit dat er binnen het beroep verschillende niveaus gelden. 'Voor het behalen van niveau 1 krijgen kandidaten een vijfdaagse praktische en theoretische opleiding. Het examen wordt afgenomen door een externe examiner. De absolute onafhankelijkheid van de opleidingscentra

en de examinatoren waarborgt de degelijkheid en de kwaliteit van de IRATA-opleiding. Iedereen houdt vervolgens een logboek bij van zijn jobs en werktijden. Wie na drie jaar voldoende praktijkervaring kan voorleggen, komt in aanmerking voor de opleiding voor het niveau 2 van ploegleider. Hij of zij dient

'Wie last heeft van hoogtevrees, evenwichtsstoornissen of duizeligheid is niet geschikt voor de job van touwklimmer'

evenwel eerst weer een opleiding te volgen en een examen af te leggen. Eenzelfde procedure volgen we voor de aflevering van het brevet van supervisor, dat is het hoogste niveau. Het is de persoon die toeziet op de hele werf of op een deel ervan.'

Uiteenlopende karweien

Sam is als projectmanager de contactpersoon tussen de klant en de ploeg van touwklimmers. Met het industriële touwklimmen ontdekte hij een leemte in de markt. Zowel private als commerciële bedrijven doen een beroep op Capaxis voor uiteenlopende karweien zoals gevelreiniging, schilderwerken en decoratie, het plaatsen, herstellen en onderhouden van windturbines, antennes en telecommunicatiemasten, of nog voor het aanbrengen van spandoeken, reclameborden en publiciteitsaffiches. Het lijstje met referenties is vrij indrukwekkend. Het zijn lang niet altijd grootschalige, maar vaak wel heel uiteenlopende en specifieke opdrachten. Sam Rutherford verwijst naar enkele recente projecten. 'Capaxis bracht in 2006 de reusachtige reclameborden aan op de Madoutoren in het hartje van Brussel; je herinnert je wellicht nog die advertenties met een afbeelding van Justin Henin en de Nissan 350. Op de luchthaven van Zaventem kregen we een relatief langlopend contract van drie maanden om er de antennes en bekabeling te vervangen.'

Er waren ook een paar erg verrassende opdrachten die in een mum van tijd door zijn touwklimmers werden geklaard, zoals het afstoffen van een monumentaal kunstwerk in de traphal van het Europees Parlement, of het verhuizen van een kast die te breed was voor de trap en de lift en die de touwklimmers via het buitenraam van de 13de verdieping naar beneden brachten. 'Soms moet je bijzonder vindingrijk zijn', stipt hij aan. 'In Vorst dreigde een gevelmuur met balkons zich los te scheuren van een flatgebouw. Onze touwklimmers slaagden erin om met dikke stalen bouten de gevelmuur letterlijk vast te pinnen aan het flatgebouw. In het grootwarenhuis Debenham's in de drukke Oxford Street in Londen hebben we de decoratie- en schil-

derwerken uitgevoerd. Omdat we 's nachts werkten en touwklimmers steigers noch stellingen nodig hebben, kon de winkel tijdens de werken gewoon open blijven.

Om die reden konden we ook aan de slag in het Antwerpse Centraal Station. De passagiers en het treinverkeer ondervonden

nauwelijks hinder tijdens de werken aan de stalen dakconstructie. Onze industriële touwklimmers werden immers ingezet buiten de openingstijden van het station. Onze toegangssystemen zijn bovendien snel geïnstalleerd en al even vlug verwijderd. Omdat we geen gebruik maken van stellingen, zijn er evenmin administratieve vergunningen nodig om die te mogen plaatsen op een openbaar domein. En in tegenstelling tot mobiele platforms en stellingen is voor hoogtewerken met industriële touwtechnieken geen open noch vlak terrein onder de werf nodig.'

Goedkoper dan de concurrentie

Waarom geeft een opdrachtgever soms de voorkeur aan de touwklimmers van Capaxis? 'Of we al dan niet de job krijgen toegewezen, hangt ervan af of ons aanbod interessanter is dan dat van de concurrentie', legt Sam Rutherford uit. 'Kijk, als je van een hoog flatgebouw alle ramen moet vervangen of de gevelmuur volledig moet renoveren, is het natuurlijk praktischer en efficiënter om voor dat hele gebouw stellingen te plaatsen. Totaal anders ligt het als je bijvoorbeeld alleen op de 13de verdieping een aantal ramen moet vervangen of stukken van de voorgevel opnieuw moet bepleisteren. In dat geval kunnen wij als touwklimmers een veel interessantere prijsofferte maken.'

Sam Rutherford startte zo'n drie jaar geleden met Capaxis. Hij kijkt de toekomst hoopvol tegemoet. De omzet van het bedrijf is op die drie jaar tijd meer dan verdrievoudigd. Degelijk projectmanagement, maar vooral een goed informatie- en communicatiesysteem zijn volgens hem de sleutel tot succesvol innovatief ondernemen. Het begint met een zo nauwgezet mogelijke omschrijving van de opdracht. Tijdens de werken is goede informatie essentieel en een voortdurende feedback naar de klant blijft cruciaal. Aangezien Capaxis vaak een beroep doet op erg gespecialiseerd personeel, omschrijft Sam zijn eigen rol als brugfiguur tussen de klant en de technici die de opdracht uitvoeren. □

Sam Rutherford

FIGURANDTEN

Albert Michiels (83) leeft voor de jazzmuziek. Hij weet er alles van en geeft enthousiast uitleg over mijlpalen en anekdotes uit de jazzgeschiedenis. Michiels woont in zijn museumhuis in Hoeilaart midden tussen de jazzparafernalia. Een gesprek met de bezieler van Jazz Hoeilaart over zijn leven, zijn dromen, zijn organisatiekriebels en... jazz.

TEKST Ines Minten | FOTO Patrick De Spiegelaere

Albert Michiels, de peetvader van de Belgische jazz

Jazzliefhebbers uit alle hoeken van het land komen graag bij Albert Michiels over de vloer. Zijn huis is tot de nok gevuld met affiches, foto's, karikaturen en andere spullen die met jazzmuziek te maken hebben. Vooral de Belgische jazzscene is ruim vertegenwoordigd. 'België heeft een rijk jazzverleden', vertelt Michiels. 'Spijtig genoeg zijn veel mensen dat vergeten; zelfs professionals gaan al te vaak aan het belang ervan voorbij. Zo vind ik het een schande dat de Belgische jazz aan bepaalde jazzafdelingen van de conservatoria nauwelijks aandacht krijgt.' Albert Michiels doet zijn best om dat gat in ons collectief geheugen te dichten. Hij brengt uren door aan zijn computer ten behoeve van die brok muziekgeschiedenis. 'Ik schrijf zoveel mogelijk op en werk geregeld artikelen af over mijn stokpaardje', legt hij uit. 'De moderne technieken zijn daarbij een enorme hulp. Ik

kan niet meer zonder computer en internet. Je hebt ze nodig om bij te blijven. Ik snap niet waarom veel van mijn leeftijdgenoten er zo huiverachtig tegenover staan. Het leven wordt er toch alleen gemakkelijker door?'

De dolle jaren 20

We lopen van de woonkamer naar de gang, de trappen op tot in de propvolle archiefkamer van Albert Michiels. Overal waar we kijken blijft geen plekje aan de muren, in kasten en op rekken onbenut. We ontmoeten alle iconen uit de jazzgeschiedenis. Michiels vertelt met zoveel warmte over zijn ontmoetingen met muzikanten, zangers en dirigenten, dat het op het eind van de rit lijkt of we hen allemaal persoonlijk de hand hebben geschud. De Belgische jazz is vlak na de Eerste Wereldoorlog ontstaan, komen we te weten op de derde trede van de trap. 'De mensen wilden de oorlogsjaren van zich afschudden en

begonnen losser en intenser te leven. Zingen en dansen hoorden daar vanzelfsprekend bij en de 'wilde' muziek die uit Amerika kwam overwaaien bleek voor velen een ideale uitlaatklep.' Niet iedereen was daar echter even blij mee. 'De 'deftige' burgerij sprak er schande van en vond jazz maar onbeschaafde muziek met hels slagwerk, die alleen kon leiden tot zedenloosheid en verval. Dat misnoegen haalde niet veel uit en al snel verdrong een groeiend aantal jazzbands ook in ons land de toenmalige salonorkestjes met hun brave muziekjes. In 1924 richtte Felix Faecq *Music* op, het eerste jazztijdschrift ter wereld. 'Drie jaar later bracht hij de eerste Belgische jazzplaat op de markt; een opname van de puur Belgische formatie *Chas Remue and his New Stompers*.' Tijdens de rondleiding vliegen de namen en data ons om de oren. Peter Packay, David Bee, Gus Deloof, Jean Omer, Robert De Kers, Fud Fandrix, Django Reinhardt, John

Ouwerx, Stan Brenders, Toots Thielemans – ze passeren allemaal de revue en over elk van hen weet Michiels iets boeiends, belangrijks of gewoon een aardigheidje te vermelden.

Nazi-jazz

‘In mijn cd-collectie heb ik een stukje geschiedenis zitten waar nauwelijks iemand iets over weet’, monkelt Albert Michiels. ‘Eind jaren 20 was Berlijn (samen met Londen) het Europese centrum van de jazz. Die vreemde, ‘zwarte’ muziek paste uiteraard niet in het kraam van de nazi’s en er kwam een verbod om hem nog te spelen. De jazz was echter al te diep geworteld en de muzikanten zochten creatieve oplossingen om te kunnen blijven spelen. Zo vervingen ze in de populaire Amerikaanse *standards* de Engelse teksten door Duitse. *Mood Indigo* van Duke Ellington werd bijvoorbeeld *In Guter Stimmung*. Bovendien kneep Goebbels, die toen minis-

mee, maar de kunsten krijgt hij niet kapot. Mensen willen vergeten en zoeken dus vertier. De concertzalen zaten steeds bomvol.’ Direct na de bevrijding floreerden in Brussel de nachtkroegen en in de nachtkroegen floreerde de jazz. Albert Michiels kreeg pianoles van John Ouwerx, die vaak optrad in dergelijke gelegenheden. ‘In de late uurtjes, of als hij eens een keertje niet kon, mocht ik daar ook al eens mijn gang gaan. De piepkleine, donkere kroegen waren ook de favoriete plekken van de Engelse en Amerikaanse soldaten, die er hun vriendinnetjes mee naartoe namen. Zij kwamen natuurlijk voor iets anders dan de muziek, dus als pianist kon je ongestoord improviseren en uitproberen. Alles mocht en alles kon’, lacht Albert Michiels. ‘Zo zit jazz trouwens in elkaar: je kunt het niet leren, die muziek komt recht uit het hart.’

Jazzmuzikant is nooit echt zijn beroep geweest, maar de muziek is wel altijd aanwezig

winnen en jonge muzikanten die voor het genre kiezen, hebben het niet gemakkelijk. Ik ga ervan uit dat je de jeugd kansen moet geven. Als je sommige oudere mensen bezig hoort, zou je geneigd zijn te geloven dat het met de jeugd van tegenwoordig compleet mis gaat. Als ik zoiets hoor, antwoord ik steevast: ‘O ja, en wie heeft die jongere generatie dan wel op de wereld gezet? Wie is er dus verantwoordelijk voor?’ Natuurlijk verliest hier en daar eens iemand de pedalen, maar waren de jonge mensen in onze tijd dan allemaal heiligen? Nee, de jeugd verdient dat je achter ze staat. De jongeren van tegenwoordig hebben het echt niet onder de markt, hoor. Als je vroeger van het conservatorium kwam, was je vanzelf iemand. Het diploma verzekerde je toekomst. Nu is een diploma alleen het startschot. Jonge mensen moeten zich dubbel en dwars bewijzen. Ik merk het elk jaar op Jazz Hoeilaart. Beloftevolle muzikanten uit heel de wereld staan te springen om een plaatsje op dat podium te veroveren. Degenen die de finale halen, hebben zonder uitzondering een erg hoog niveau, waar ze ook keihard voor hebben gewerkt.’ □

Info

Jazz Hoeilaart, 21, 22 en 23 september
GC de Bosuil, Jezus-Eik 02-657 31 79,
info@debosuil.be of info@muzmoz.be

Albert Michiels, der Pate des belgischen Jazz

Jazzliebhaber kommen gerne zu Albert Michiels, dem Veranstalter von Jazz Hoeilaart. Sein Haus ist voll gestopft mit allerhand Sachen, die zum Jazz gehören. Ende September findet der 28. Jazzwettbewerb Jazz Hoeilaart statt, d.h., dass Albert Michiels jetzt zum 28. Mal sein ganzes Know-how voller Begeisterung dafür einsetzt, diesen Internationalen Wettbewerb für junge Jazztalente optimal verlaufen zu lassen. ‘Jazz hat schon immer viel Widerstand überwinden müssen, und junge Musiker, die sich diesem Genre widmen wollen, haben es nicht leicht. Viel versprechende Musiker aus der ganzen Welt drängen sich, um sich ihren Platz auf der Bühne zu erobern. Diejenigen, die das Finale erreichen, haben ausnahmslos ein sehr hohes Niveau, aber dafür haben sie auch knallhart arbeiten müssen.’

‘Jazzmuziek heeft altijd veel tegenstand moeten overwinnen en jonge muzikanten die voor het genre kiezen, hebben het niet gemakkelijk’

ter van Propaganda was, een oogje dicht: hij snapte maar al te goed dat de vrolijke jazz-tonen de moraal van de soldaten en de burgers konden opkrikken. Op die manier heeft de verboden jazzmuziek ook in Duitsland en de bezette gebieden de oorlog getrotseerd. Ik heb een uitgebreide collectie opnamen uit die periode die daarvan getuigen. Het is een interessant fenomeen.’

Piano met bretellen

Albert Michiels maakte de hoogdagen van de Belgische jazz van heel dichtbij mee. ‘Toen ik 12 was, ben ik accordeon beginnen te spelen. In die tijd was er in de buurt van Overijse, waar ik ben opgegroeid, van muziekscholen nog geen sprake. Je leerde muziek in de fanfare óf je moest op privéles. Ik kreeg de beginselen onder de knie dankzij een goeie vriend van me. Enkele jaren later, tijdens de Tweede Wereldoorlog, kreeg ik les van een blinde leraar. Elke zondag bond ik mijn instrument op de bagagedrager van mijn fiets en reed van Overijse naar Oudergem, waar ik de tram nam tot Brussel. Nadien schakelde ik over op piano. Die twee instrumenten liggen dicht bij elkaar dan je denkt. In het Frans noemen ze een accordeon wel eens *piano à bretelles*, een piano met bretellen dus. Toen ik als jongeman op een dag in geldnood zat, heb ik mijn accordeon voor een appel en een ei verkocht. Stom, maar niks meer aan te doen.’

Michiels bracht al zijn vrije tijd door tussen de jazzorkesten en -muzikanten. ‘Een oorlog brengt altijd veel miserie met zich

gebleven. ‘Professioneel heb ik veel verschillende dingen gedaan, maar ik ben mijn leven lang zelfstandige geweest, mijn eigen baas. Dat hield nu en dan wel risico’s in, maar ik wou het niet anders. Ik hield me ook het liefst bezig met dingen die niemand anders deed. Gelukkig heeft mijn vrouw me altijd gesteund in mijn beslissingen.’ In 1955 stichtte Michiels bijvoorbeeld de Isca-wijncoöperatie in Overijse, met als doel het teveel aan druiven uit de streek te verwerken tot wijn. Helaas kreeg de organisatie te kampen met de gevolgen van de crisis in de jaren 70 en ging ze in 1978 over kop. ‘Ik heb toen geen moment gearzeld en ben onmiddellijk teruggekeerd naar mijn oude liefde, de jazzmuziek.’ Zo werd Jazz Hoeilaart geboren.

Geloven in de jeugd

De internationale wedstrijd voor jonge jazzbands is eind september aan zijn 28ste editie toe en Albert Michiels gooit dan ook voor de 28ste keer al zijn kennis en geestdrift in de schaal om het festival optimaal te laten verlopen. ‘Jazz Hoeilaart is er gekomen uit onvrede met de stiefmoederlijke behandeling die de jazzmuziek altijd heeft gekregen.’ Vanaf het begin heeft ze tegen de klassieke muziek moeten opboksen en ze kon haar Assepoesterimago maar heel moeizaam van zich afschudden. ‘De jazz was al 50 jaar in het land en scheerde hoge toppen, maar toch bestond er eind jaren 70 nog altijd geen officiële jazzopleiding in de conservatoria. De jazz heeft altijd veel tegenstand moeten over-

Sint-Jozefsschool in Overijse communiceert per e-mail met de ouders

Het nieuwe schooljaar is weer aangebroken en dat zullen de meeste ouders geweten hebben. Elke week vinden ze in de agenda of tussen de schriften van hun kinderen wel één of andere papieren boodschap van de school: inschrijvingsbriefjes voor maaltijden, naschoolse opvang of oudercontacten, informatieve boodschappen over verlofdagen of zwemlessen enzovoort.

TEKST Klaartje Van Rompaey | FOTO Filip Claessens

Directeur Kristof Dupont van de Sint-Jozefsschool in Overijse

Die papieren communicatie loopt al te vaak mis en daarom is de Sint-Jozefsschool in Overijse twee jaar geleden begonnen met een elektronisch communicatieproject. De e-mail heeft het papieren briefje daar bijna helemaal verdrongen.

Kristof Dupont, directeur van de Sint-Jozefsschool, was al een tijdje op zoek naar een manier om de communicatie tussen de school en de ouders te verbeteren. 'Die oude papieren briefwisseling was allesbehalve optimaal. De kinderen gaven de briefjes thuis vaak te laat of helemaal niet af, of ze lieten de briefjes rondslingeren op de speelplaats. Het gebeurde de laatste jaren ook steeds vaker dat gescheiden ouders bij mij kwamen klagen dat ze de briefwisseling van de school nooit te zien kregen. Vooral bij vechtscheidingen was dat een groot probleem. En hoewel dat eigenlijk de verantwoordelijkheid van de ouders zelf is, vond ik het in het belang van mijn leerlingen dringend tijd om dat communicatieprobleem op te lossen.'

Betrokken bij de school

Kristof Dupont heeft twee jaar geleden de koe bij de horens gevat en is toen in zijn school gestart met een proefproject om elektronisch te communiceren met de ouders. Elke ouder mocht één of meerdere e-mailadressen opgeven om de schoolinformatie zo snel mogelijk te ontvangen. 'Op amper een maand tijd hebben we de brieven opgesteld, uitgedeeld, opnieuw opgehaald en

hebben we alle verzamelde gegevens elektronisch verwerkt. Om de informatie gericht te kunnen sturen, hebben we ook meteen verschillende adressengroepen opgesteld: alle leerlingen per klas, alle gezinsoudsten, alle kleuters enzovoort. De respons van de ouders was vanaf het eerste moment vrij hoog. Minstens de helft van de ouders is meteen in het nieuwe systeem gestapt. Ondertussen zijn onze zogenaamde 'papieren' ouders onmiskenbaar in de minderheid, want we communiceren op dit moment elektronisch met 90% van onze ouders.'

Naast het e-mailsysteem heeft de directeur ook een beveiligde zone ontwikkeld op de webstek van de school. De ouders ontvangen elk jaar een nieuw wachtwoord om toegang te krijgen tot dat deel van de website. Ze vinden er een back-up van alle verzonden berichten en fotoreportages en ze kunnen er zich ook online inschrijven voor bijvoorbeeld oudercontacten. 'Het systeem werkt nu perfect en het is opmerkelijk hoe sterk de betrokkenheid van de ouders met de school gestegen is. Door het optimaliseren van die communicatie denken de ouders veel meer aan de school. De communicatie is ook verruimd: er worden nu regelmatig foto's doorgemailed van een verjaardagsfeestje in de klas of werkzaamheden in de school.'

Administratie verlicht

Ook de leerkrachten van de Sint-Jozefsschool zijn bijzonder opgetogen over het e-mailsysteem. 'Mijn leerkrachten staan vol-

ledig achter het project, want voor hen betekent het een enorme verlichting van de administratieve druk. Vroeger moesten ze bijna dagelijks allerlei inschrijvingsbriefjes uitdelen, ophalen of inventariseren ten koste van de lesactiviteiten. Kleuterleidsters waren telkens uren kwijt omdat ze de boekentasjes van hun leerlingen binnenste buiten moesten keren op zoek naar mogelijke boodschappen van ouders. Dat is nu grotendeels verleden tijd. Ik verzorg zelf alle administratieve informatie-uitwisseling per e-mail en alle leerkrachten hebben een e-mailadres van de school. Ouders kunnen hen dus rechtstreeks bereiken in plaats van de verantwoordelijkheid bij het kind te leggen. In ons systeem worden de kinderen eigenlijk volledig uitgeschakeld.'

De Sint-Jozefsschool is tot nu toe de enige school die zo doorgedreven elektronisch communiceert met de ouders. 'Ik vind het een beetje vreemd. We staan zo ver op het gebied van communicatietechnologie en toch wordt er op veel plaatsen nog echt historisch gewerkt. Ik voel wel dat er interesse is bij andere scholen, maar volgens mij aarzelen ze uit vrees voor het vernieuwende aspect. Toch raad ik het iedere school aan. Zodra het systeem goed werkt, bespaar je er enorm veel tijd en papier mee en het is gratis. Het allerbangrijkste voordeel is wel dat de kinderen de grote winnaars zijn. Zij hoeven niet meer voor bode te spelen en de leerkrachten winnen tijd om met hen bezig te zijn.' □

AGENDA

RANDEUIT

van 4 september
t.e.m. 4 oktober

Jazz Hoeilaart geniet internationale faam

MUZIEK De internationale belangstelling voor Jazz Hoeilaart blijft toenemen. Voor de 28ste editie van het jazzconcours ontving het organisatiecomité opnames van 65 groepen uit 22 landen, waaronder Nigeria en Slovenië. De finale wordt gespreid over vrijdag- en zaterdagavond. Telkens treden drie ensembles op,

die door een jury onder leiding van **Jan Hautekiet** worden beoordeeld. Er zijn ook gastconcerten van **David Linx** en **Diederik Wissels**. Als klap op de vuurpijl is er een optreden van de winnaar van vorig jaar: het Franse kwartet **Le Monde de Kota**. De harmonica-speler, de trombonist, de contrabassist en de gitarist leerden elkaar kennen op het Parijse conservatorium. Hun verfrissende jazz leunt aan bij de folk.

Eric Melaerts en **Peter Hertmans** nodigen overdag zowel professionelen als leken uit op hun gitaarworkshop, terwijl **Paolo Radoni** laat zien hoe je met dit snaarinstrument in pop-, rock- en fusion-muziek kunt improviseren. Op de vooravond van het internationale jazzconcours voert het **Brussels Jazz Orchestra** de vier geselecteerde werken van de compositiewedstrijd voor Big Band uit. De componisten dirigeren zelf het orkest. Wie de meeste stemmen haalt, kan niet alleen rekenen op een stevige geldprijs, maar krijgt ook een platencontract.

Donderdag 21 september, 20.00
compositiewedstrijd voor big band

Vrijdag 22 en zaterdag 23 september, 20.00
internationale jazz-wedstrijd

Jezus-Eik, GC de Bosuil, info 02-657 31 79

3 september, Gordeltijd

EVENEMENT Met het ongetwijfeld leukste Gordellied aller tijden ('Tandje bij' van Bart Peeters en zijn engelenkoor) kan de 26ste editie van de Gordel al lang niet meer stuk. Jongere en oudere, getrainde en compleet ongeoeffende wandelaars en fietsers komen allemaal ruim aan hun trekken – voor elk bestaat er wel een parcours op maat. 6, 10, 25, 35, 100, 140 kilometer? Je hoeft alleen maar te volgen wat je benen en je ambitie je ingeven. Je vertrekt vanuit één van de traditionele Gordeltrefpunten (Sint-Genesius-Rode, Dilbeek, Zaventem, Overijse), blaast uit bij hap- en drankstanden, steekt een tandje bij voor een extra animatieactiviteit en gaat compleet uit je dak tijdens één van de mega-slotconcerten (**Bart Peeters** in Sint-Genesius-Rode, **Sandrine** in Dilbeek, **Barbara Dex** in Zaventem en **Belle Perez** in Overijse). Deelnemen kost 4 euro in voorverkoop, de dag zelf betaalt je 6 euro.

Zondag 3 september

Gordel, info 02-380 44 44 of
op www.de-gordel.be

Spectaculaire krukkendans van Cirq'ulation Locale

PODIUM Het klinkt misschien ongeloofwaardig, maar een verkeersongeval kan ook creatieve gevolgen hebben. Toen het busje van Cirq'ulation Locale enkele jaren geleden uit de bocht ging, raakten de inzittenden ernstig gewond. De Vlaamse en Franse circusartiesten, die al in 'Just another boyband?' hun fysieke grenzen hadden afgetast, bleven echter niet bij de pakken zitten. De krukken en rolstoelen werden en bleven een integraal onderdeel van de nieuwe productie, ook nadat alle beenbreuken en ontwrichtingen

weer netjes waren geheeld. 'Who goes on?' is een show die dans, theater en acrobaten-toeren mixt tot een wervelend, humoristisch geheel; 'een eerbetoen aan het leven, dat ondanks alles verdergaat'. De circusgroep toerde met de voorstelling door Frankrijk en Portugal en gooide onder andere op het festival van Avignon hoge ogen.

Vrijdag 22 september, 20.30

Na afloop receptie met hapjes en drankjes.
Dilbeek, CC Westrand, info 02-466 80 89

Cirq'ulation Locale

Open Monumentendag op zondag 10 september

EVEVEMENT Dit jaar kiest Open Monumentendag 'Import/Export' als thema. Het verwijst uiteraard naar de uitheemse invloeden in onze gebouwen en landschappen, maar evengoed naar het boeiende verhaal achter al die invloeden. Hoe kwamen ze hier terecht? Handhaafden ze zich in hun oorspronkelijke vorm of vermengden ze zich net met lokale trends? En hoe hebben onze voorouders bijgedragen aan die wereldwijde wisselwerking? Deze gemeenten in de rand lieten zich door het thema 'Import/Export' inspireren:

ASSE

van 10.00 tot 18.00

Brouwerij Mort Subite Lierput 1, Kobbegem, gidsbeurten om 10.00, 11.00, 14.00, 15.00 en 16.00.

van 10.00 tot 17.00

Sint-Goriks en Magdalenakerk Lierput, Kobbegem, doorlopend gidsbeurten.

Info: Cultuurdienst Asse, 02-454 19 68, cultuurdienst@asse.be

DROGENBOS

van 14.00 tot 18.00

Hoewe van Felix De Boeck Grote Baan 379

- Boottocht 'Rondvaarten op het kanaal Brussel-Charleroi': vertrek aan het Museum Felix De Boeck, Kuikenstraat 6, om 13.30, 15.00 en 16.30 (reserveren is noodzakelijk).
- Fietstocht 'Import/Export en de Zenne': vertrek aan het Museum Felix De Boeck, Kuikenstraat 6, om 13.45 en 15.15.

- Wandeling 'De Zenne': vertrek aan het Museum Felix De Boeck, Kuikenstraat 6 om 14.00 en 16.00.
- Tentoonstelling 'Zelfde Grond' in het Museum Felix De Boeck, Kuikenstraat 6, van 10.00 tot 18.00.

Info: 02-333 85 14

GRIMBERGEN

van 10.00 tot 18.00

Vliegveld (Lintbos) Diegempuistraat Loodsen Vliegveld Humbeeksesteenweg 313 Museum voor de Oudere Technieken – afdeling Guldendal Guldendal 20, doorlopend rondleidingen. Museum voor de Oudere Technieken – afdeling Liermolen Vorststraat 8 Museum voor de Oudere Technieken – afdeling Tommenmolen Tommenmolenstraat 18

- Workshop 'Arabica. Oosterse import in de westerse wereld' in

het Museum voor de Oudere Technieken – afdeling Guldendal, voor kinderen.

- Tentoonstelling over rijstteelt in de schuur van het Museum voor de Oudere Technieken – afdeling Tommenmolen.

Info: 02-260 12 97 of 02-260 12 95

HOEILAART

tussen 10.00 en 14.00

- Wandeling 'Export van druiven': vertrek aan het Nerocafé, Oud tramstation, Albert Biesmanslaan 1, (2 of 5 km).

van 10.00 tot 18.00

- Rondrit met het 'Trammetje Hoeilaart-Overijse': vertrek aan het Nerocafé, Oud tramstation, Albert Biesmanslaan 1, aansluitend kunt u in Hoeilaart een inpakatelier voor druiven bezoeken of deelnemen aan de wandeling.

Info: 02-657 05 05, 02-657 05 04 of cultuur@hoeilaart.be

OVERIJSE

van 10.00 tot 18.00

Markthal en stationsplein met stelplaats Stationsplein

- Rondrit met het 'Trammetje Overijse-Hoeilaart': vertrek aan het Stationsplein van Overijse, aansluitend kunt u in Hoeilaart een inpakatelier voor druiven bezoeken of deelnemen aan de wandeling.

• Tentoonstelling 'Import/Export in de druiventeelt' Markthal, Stationsplein

Info: 02-785 33 75 of 02-785 33 73

SINT-PIETERS-LEEUV

van 14.00 tot 17.30

Kasteel van Ruisbroek 'De Helle' Karel Gilsonstraat 15 Kasteel 'Het Hemelrijck' Fabriekstraat 3 Onze-Lieve-Vrouw & Jan van Ruusbroeckerkerk Kerkplein 38

Info: 02-376 44 36

TERVUREN

van 10.00 tot 18.00

Kwartier Cdt. Panquin-kazerne en archeologische site Warande 3, met gidsbeurten om 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00 en 17.00. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika Leuvensesteenweg 13, met gidsbeurten om 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00 en 17.00.

- Fietstocht 'Een internationale toer' vertrek op een infopunt naar keuze: Toerisme Tervuren vzw, Markt 7; Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, Leuvensesteenweg 13; Kwartier Cdt. Panquin-kazerne Tervuren, Warande 3.
- Tentoonstelling 'Merck toch hoe vreemd' in het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, Leuvensesteenweg 13.

• Tentoonstelling
'Het hertogelijk kasteel in beeld'
in het Kwartier Cdt. Panquin-
kazerne, Warande 3.

Info: 02-769 20 81, 02-769 20 88
of 0472-95 79 14

ZAVENTEM

van 10.00 tot 18.00

Nationale luchthaven
vertrek aan het Kerkplein met de
gemeentebus naar het passagiers-
gebouw, van daar te voet met een
gids naar de transitzone. Reserve-
ren is noodzakelijk.

van 10.00 tot 18.00

Modernistische privéwoning
Grote Geeststraat 15, Sterrebeek,
met gidsbeurten om 10.00, 14.00
en 16.00.

Info: Dienst Cultuur & Toerisme,
02-758 87 92 of
arlette.vastmans@zaventem.be

Het programma van de Open
Monumentendag is te vinden op
www.openmonumenten.be

Nieuwe erfgoedfietskaart Zuid-Pajottenland

Naar aanleiding van Open Monu-
mentendag brengt de provincie
Vlaams-Brabant een nieuwe fiets-
kaart uit in haar reeks thematische
fietsstochten: 'Zuid-Pajottenland.
De verkenning van een grensgeval'.
Ze staat garant voor een boeiend
uitje vol interessante verhalen
en prachtige landschappen. De
route verbindt Bever, Tollembeek
en Vollezele (deelgemeenten van
Galmaarden) met Sint-Pieters-
Kapelle (een deelgemeente van
Herne).

Info: je kunt de fietskaart gratis
verkrijgen bij VVV Markvallei,
Baljuwhuis in Galmaarden en bij
de provincie Vlaams-Brabant:
[http://mediatheek.vlaamsbrabant.
be/cultuur](http://mediatheek.vlaamsbrabant.be/cultuur),
cultuur@vlaamsbrabant.be of
016-26 76 05.

Feestelijke seizoensoening in cultuur- en gemeenschapscentra

APPLAUS.BE

CULTUUR- EN GEMEENSCHAPSCENTRA VAN VLAAMS-BRABANT

OPENINGS-
WEEKEND
2006

PODIUM Op 22, 23 en 24 september ste-
ken 30 cultuur- en gemeenschapscentra van
Vlaams-Brabant tegelijk het vuur aan de lont
voor een laaiende seizoensoening. Ook de
cultuurcentra in de Vlaamse rand pakken uit
met een hartverwarmend programma. Op
www.applaus.be, de website van de cultuur-
en gemeenschapscentra in Vlaams-Brabant,
vind je alle informatie over deze feestelijke
seizoensoening. Applaus voor coördinator
Christel Dusoleil, die ons vol vuur te woord
stond.

De spetterende seizoensoening in de cultuur-
en gemeenschapscentra van de provincie
Vlaams-Brabant tijdens het laatste weekend
van september werd op poten gezet door de
vzw Vlabra'ccent. 'Vlabra'ccent kwam er op
initiatief van het provinciebestuur van Vlaams-
Brabant en is een samenwerkingsverband tus-
sen de Vlaams-Brabantse cultuur- en gemeen-
schapscentra. Binnen onze vzw rijpte het plan
om de opening van het cultuurseizoen wat
explosiever te maken. Er werd in alle stilte een
aantrekkelijk programma samengesteld dat
op 22, 23 en 24 september in heel de provincie
voor de nodige animatie zal zorgen. Vlabra'-
ccent deed zich eerder ook al opmerken met
tal van geslaagde samenwerkingsinitiatie-
ven, waarvan 'Zomer op Straat' – een groots
straattheaterfestival – het meest recente is',
verduidelijkt Christel Dusoleil.

Ruim aanbod dicht bij huis

Applaus.be speelt als de website van de geza-
menlijke cultuur- en gemeenschapscentra in
Vlaams-Brabant een erg belangrijke rol. 'De
bedoeling is via regionale samenwerking het
Vlaams-Brabantse publiek een ruimer aanbod
voor te schotelen en de mensen beter te infor-
meren over wat er allemaal op het program-
ma staat', vertelt Christel Dusoleil. 'Applaus.
be wil op deze manier meewerken aan de ver-
hoging van de cultuurparticipatie in Vlaams-
Brabant. Op subregionaal niveau stemmen
de centra hun programmatie stilaan op elkaar
af, waardoor ze een grotere variëteit aan voor-
stellingen en producties kunnen presenteren.
De infrastructuur van iedere zaal, de historische
en het profiel van het centrum bepalen mee de
keuzes. Het publiek krijgt zo de gelegenheid

dicht bij huis een waaier aan muziek-, dans-,
theatervoorstellingen en vormingsactiviteiten
bij te wonen. Ook de provincie Vlaams-Brabant
helpt een handje. Ze voert een bewuste
spreidingspolitiek en verleent financiële steun
aan projectmakers om producties op verschil-
lende plaatsen in Vlaams-Brabant te pro-
grammeren.'

Beter informeren

Door middel van een gezamenlijke communi-
catiecampagne wil applaus.be de bezoekers
op een prettige en eenvoudige wijze infor-
meren over het aanbod. 'Via ApplauZine, de
nieuwsbrief die we op aanvraag via het net
versturen, vestigen wij de aandacht op dat éne
juweeltje, laten we meelesen uit kranten en
tijdschriften en geven vrijkaarten weg. Dankzij
de website met interactieve mogelijkheden le-
ren wij de interesses van het publiek beter ken-
nen en kunnen we er dus gerichter op inspe-
len. Ook in de centra loopt er een campagne
rond de website', stipt Christel Dusoleil aan.
Nieuw en in het oog springend is het krantje
Applaus.be, waarin de gezamenlijke en feeste-
lijke seizoensoening op een ludieke en infor-
matieve manier wordt voorgesteld. Zo lees je
onder meer hoe men in GC de Boesdaalhoeve
in Sint-Genesius-Rode op zaterdagavond 23
september uitnodigend ten dans speelt, ter-
wijl Gunther Neefs & 4-band op vrijdagavond
22 september in GC de Moelie in Linkebeek
het beste van zichzelf geven. Het laatste week-
end van september belooft een geanimeerde
voltreffer te worden met voor elk wat wils.

Tim Vanderweyden

Vrijdag 22, zaterdag 23 en
zondag 24 september

Vlaams-Brabant en Vlaamse rand
www.applaus.be

Festival van Vlaanderen in de rand Kamermuziek en natuurromantiek

PODIUM Omdat Mozart 250 jaar geleden werd geboren, zetten ook de programmatoren van het Festival Van Vlaanderen – Vlaams-Brabant het muzikale genie uit Salzburg in het zonnetje. In vier faciliteitengemeenten worden door gerenommeerde ensembles op historische instrumenten kamermuziekwerken van hem uitgevoerd. Het concertparcours in het Kasteel van Gaasbeek is gewijd aan de 19de-eeuwse natuurromantiek en dit zowel in de muziek als in de literatuur.

‘Hoogwaardige concerten, die over de provincie worden gespreid, zijn er al sinds de oprichting van een aparte festivalafdeling in Leuven’, licht artistiek directeur Mark Delaere toe. ‘Aanvankelijk was er in iedere faciliteitengemeente een concert. Maar voor de zalen die slechts op een steenworp van elkaar verwijderd liggen, bleek een beurtrol efficiënter. Wezembeek-Oppem en Linkebeek zijn er volgend jaar weer bij.’

Het **London Haydn Quartet** met klarinet-solist Eric Hoeprich, **Ensemble Explorations** met Roel Dieltiens en pianofortespeler Piet Kuijken zijn te gast in deze Mozart-cyclus.

Bruistablet

Volgens musicoloog en festivalmedewerker Piet Bergé wordt Mozart te vaak in verband gebracht met de Oostenrijkse ‘Gemütlichkeit’. ‘Niets is minder waar. Hij kan tegelijk vlot en weerbarstig, vrolijk en wrang, amusant en cassant, soepel en tegendraads uit

de hoek komen. Zijn muziek werkt als een bruistablet!’

Hoewel het Mozart-feestjaar al negen maanden aan de gang is, vreest Marc Delaere niet voor een oververzadiging. ‘In januari werden we overspoeld door Mozart-concerten, maar daarna verminderde het aanbod. Het najaar is dus heel geschikt voor een hernieuwde kennismaking. We mikken niet op volledigheid en onze selectie is evenmin representatief.’

Het ensemble **Oxalys** opent het Vlaams-Brabantse festivalluik in de Sint-Janskerk van Tervuren met een strijkkwintet van Mozart, dat vergeleken wordt met een strijkkwintet van Schubert. De bezetting is verschillend. Mozart voegde aan het klassieke strijkkwartet een altviool toe, terwijl Schubert de voorkeur gaf aan een tweede cello. Dit concert wordt later ook in Vilvoorde gespeeld.

Concertparcours in Gaasbeek

Het concertparcours in en rond het Kasteel van Gaasbeek staat in het teken van de natuur als spiegel van de ziel. ‘Na de romantische kijk op de middeleeuwen, die vorig jaar als richtsnoer fungeerde, is dit een voor de hand liggend thema’, vindt Marc Delaere. ‘De Utrechtse muziekwetenschapper **Emile Wenekes** legt in de ridderzaal uit waarom romantische componisten zo gefascineerd zijn door de natuur. Een gids maakt de bezoeker wegwijs in de geheimen van de prachtige Franse tuin, waar ook wordt gemusiceerd. Het **Soffio blaaskwintet** speelt ‘Summer Music’, dat de Amerikaanse componist Samuel Barber op

een zwoele zomeravond zou hebben geschreven.’

Voor de Frühlingssonate (Lentesonate) van Beethoven moet je in de Roelantszaal zijn. Violiste **Tatiana Samouil** en pianist **Jan Michiels**, die elk in hun discipline laureaat werden op de Koningin Elisabethwedstrijd, treden voor de eerste keer samen op. Zij wisselen af met **Levente Kende**, die op de piano de Zwitserse reisimpressies uit ‘Années de Pèlerinage’ van Franz Liszt vertolkt. ‘De Hongaarse componist roept de natuur in haar meest extreme gedaantes op’, licht Marc Delaere toe. ‘Hij vond berglandschappen overweldigend. En net als veel schilders hield hij van de kracht van het woeste water.’

Anne Cambier zingt in de Galerijzaal van het kasteel symbolische liederen van Eichendorff en Robert Schumann. De natuurelementen zijn een metafoor voor het uiten van de diepste emoties. **Stefan Perceval** leest in het Lustpaviljoen niet alleen voor uit ‘Het lijden van de jonge Werther’ van Goethe, maar citeert ook uit de natuurwetenschappelijke geschriften van de auteur.

Ter afsluiting van het zomerfestival Bruegel 06 geeft het **Huelgas Ensemble** in de Grimbergse abdijkerk een concert met 16de-eeuwse religieuze muziek. Na een rouwmis en enkele klaagzangen van Orlandus Lassus voert het gezelschap van Paul Van Nevel nog een zevenstemmig Ave Regina en enkele buitenissige madrigalen van Cipriano de Rore uit.

Ludo Dosogne

**Nederlands leren?
Apprendre le néerlandais?
Do you want to learn Dutch?**

Waar kunt u terecht voor (informatie over) taallessen Nederlands?

Huis van het Nederlands: 0800-123 00 (gratis nummer)

• **Antenne Halle:** Katrien Coenen, A. Demaeghtlaan 305, 1500 Halle, 02-380 84 84, halle@huisvlaamsbrabant.be

Loket Beersel: Domein Rondenbos, Alsebergsesteenweg 1046, 1652 Alseberg

Loket Asse: Oud Gasthuis, Gemeenteplein 26, 1730 Asse

Loket Dilbeek: CC Westrand, Kamerijklaan, 1700 Dilbeek

• **Antenne Vilvoorde:** Barend van Wouterghem, Campiongebouw, Leuvenestraat 117, 1800 Vilvoorde, 02-253 60 16, vilvoorde@huisvlaamsbrabant.be

Loket Tervuren: De Burggraaf, Peperstraat 26, 3080 Tervuren

Loket Strombeek-Bever: Verbeytstraat 30, 1853 Strombeek-Bever (Grimbergen)

• **Hoofdkantoor:** Marjolijn van Dooren, Provincieplein 1, 3010 Leuven, 016-26 76 42, info@huisvlaamsbrabant.be

London Haydn Quartet

Zaterdag, 9 september, 20.30

Oxalys

Tervuren, Sint-Janskerk

Zondag 17 september van 13 tot 19.45

Concertparcours

Gaasbeek, kasteel

Vrijdag 22 september, 20.15

Huelgas Ensemble

Grimbergen, Abdijkerk

Dinsdag 26 september, 20.00

London Haydn Quartet

Sint-Genesius-Rode, GC De Boesdaalhoeve

Vrijdag 29 september, 20.00

Oxalys

Vilvoorde, CC Het Bolwerk

Woensdag 4 oktober, 20.00

Ensemble Explorations

Kraainem, Sint-Pancratiuskerk

Info: Festival van Vlaanderen –

Vlaams-Brabant,

016-20 05 40

vzw 'de Rand'

• **Drogenbos:** Nederlandstalige gemeenteschool, Steenweg op Drogenbos 252, 1620 Drogenbos, 02-456 97 80 (vzw 'de Rand'), taaloket@derand.be, www.derand.be

• **Kraainem:** GC de Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem, 02-721 28 06 info@delijsterbes.be, www.derand.be

• **Linkebeek:** GC de Moelie, Sint-Sebastiaanstraat 14, 1630 Linkebeek, 02-380 77 51 info@demoelie.be, www.derand.be

• **Wemmel:** GC de Zandloper, Kaasmarkt 75 1780 Wemmel, 02-460 73 24, info@dezandloper.be, www.derand.be

• **Wezembeek-Oppem:** GC de Kam, Beekstraat 172, 1970 Wezembeek-Oppem, 02-731 43 31, info@dekam.be, www.derand.be

Kwarts slag

Een greep uit het Kwartslagaanbod voor deze maand

Kennismaking met jong talent

THEATER & MUZIEK Het Oostendse zomerfestival Theater Aan Zee blies vorige maand tien kaarsjes uit en krijgt dit jaar nog een staartje. Twee vakjury's selecteerden jonge theatermakers en beloftevolle muzikanten voor een kennismakingstournee door Vlaanderen en Nederland. Alle genres kwamen in aanmerking: van klassiek drama en comedy tot bewegingstheater en postmoderne 'performance'. **Benjamin Vandewalle**, die onlangs zijn opleiding aan P.A.R.T.S. voltooide, en **Thibaud Delpout**, die in Amsterdam theaterregie studeerde, behoren met het **Guillotinetheater** en 'Entr'acte' tot de belangrijkste nieuwkomers. Ook **Jessa Wildemeersch** hoopt met 'De Misfit in me' de podia te veroveren. De deelnemende

muziekensembles gaven in de badstad hun proefconcerten in het stationsbuffet en Fort Napoleon. De Genkse rappers van **n.o.m.** nemen geen blad voor de mond. **Dries Helsen** kiest voor stevige rock. De andere kandidaten hebben een boontje voor akoestisch werk. Wie nog wat van de zomerse festivalsfeer wil opsnuiven, kan alle gelauwerde voorstellingen bijwonen voor de prijs van één. De tickets zijn geldig in de twee deelnemende theaters.

LD

Woensdag 27 september, 20.15

Grimbergen, CC Strombeek,

info 02-263 03 43

Donderdag 28 september, 20.30

Dilbeek, CC Westrand, info 02-466 80 89

Wim Vandekeybus houdt van gevaar

DANS Het gezelschap van Wim Vandekeybus viert zijn twintigste verjaardag met een 'best of'-programma. In 'Spiegel' worden gedenkwaardige taferelen uit vroegere producties hernomen.

Al van in zijn beginperiode speelt de Kempense choreograaf, die aanvankelijk psycholoog wilde worden, gevaarlijke spelletjes. Dansers werpen zich bijna te pletter maar worden net op tijd opgevangen. Terwijl ze hoge sprongen maken, worden onder hun voeten de planken weggetrokken. Ze moeten ook opletten voor zware stenen en vlijmscherpe pijltjes. Als ze toch blessures oplopen is dat – zoals indertijd met de glasherven in 'Blush' – duidelijk in het scenario voorzien. Voor de dansers die minutieus de timing respecteren, blijven de risico's beperkt, maar wie zich overlevert aan zijn reflexen en instincten begeeft zich in de gevaarzone.

Autobiografische ontboezemingen worden afgewisseld met fictieve verhalen en beschouwingen over het leven en de dood. Vaak wordt de dans voortgestuwd door de muziek, die veel meer is dan een klankdecor. Na Thierry De Mey en Peter Vermeersch, die 'What the Body does not remember' inkleurden, schakelt Vandekeybus nu cultfiguren als **David Byrne**, **Marc Ribot** en **Eavesdrop-**

per in. De eigen filmpjes die hij in zijn voorstellingen integreert, verbreden de kijk van het publiek.

LD

Vrijdag 29 en zaterdag 30 september, 20.00

Brussel, KVS-Bol Première.

Ook van 3 tot 8 en van 11 tot 13 oktober, 20.00

info 02-466 20 30 en www.kvs.be

Wim Vandekeybus

Met een Kwarts slagpas kun je vier voorstellingen kiezen uit het podiumaanbod van CC Strombeek, CC Westrand, KVS en Kaaitheater, waarvan één in elk theater. Je vindt het volledige Kwarts slagprogramma op www.kwarts slag.be

NIETTE
MISSEN

Passie en vuur

TENTOONSTELLING Dertig kunstenaars stellen zowel in 't Moment te Meise als in Gemeenschapscentrum d'Oude Pastorie in Nieuwenrode elk een werk tentoon met als thema 'passie en vuur'. Het is de bedoeling dat hun schilderijen, tekeningen, beelden en installaties de bezoeker in vervoering brengen. Opdat niemand iets zou missen, zijn er tijdens de openingsdag pendelbussen voorzien die het publiek ook letterlijk van de ene naar de andere locatie 'vervoeren'. De vernissage in Meise wordt opgeluisterd door **Wim Dufrain** en **Thomas Dewit**. Sinds dit komisch duo acht jaar geleden Humo's Comedy Cup in de wacht sleepte, is het niet meer weg te denken uit het cabaretcircuit. Hun reputatie hebben de twee te danken aan hun satirische radiobijdragen. Het theater beschouwen ze als een speeltuin waarin ze het publiek vangen met hun fratsen. Ze brengen in Meise visuele acts uit hun vorige shows 'Take Five' en 'Dubbel-Dwars', die worden gelardeerd met grappige commentaren op de actualiteit. Puntdichter **Dennis Nowé**, die al furore maakte in Comedy Casino, strooit met de hulp van Cupido vurige versjes rond.

LD

Vrijdag 22 september, 20.30

Meise, 't Moment van Meise, info 02-268 61 74

NIETTE
MISSEN

Onconventionele blaasmuziek van Oxalys

MUZIEK Bij het frivole schilderij 'Le déjeuner sur l'herbe' van Edouard Manet kun je zowel 'aangeklede' als 'ontblote' muziek bedenken. De blazers van het kamermuziekensemble Oxalys inspireerden zich voor hun aperitiefconcert op dit onconventionele doek, dat als manifest voor de artistieke vrijheid was bedoeld. Zij stelden een gediversifieerd Frans programma samen met afwisselend neoklassieke en luchtige werkjes van onder meer Joseph Jongen, Georges Auric, Jacques Ibert, Maurice Ravel en Darius Milhaud die de verbeelding prikkelen. De vriendenkring van Jean Cocteau en Erik Satie is eveneens ruim vertegenwoordigd. Modeontwerpster **Kaat Tilley** verzorgt de maniëristische podiumlook.

Oxalys ontstond dertien jaar geleden in de schoot van het Brusselse conservatorium. Het ensemble ontwikkelt uiteenlopende thematische projecten, waarin de verbanden en de contradicties in de muziekgeschiedenis vanaf de Verlichting tot nu worden belicht.

Na het aperitiefconcert is er een receptie-brunch en een wandelzoektocht door de gemeente.

LD

Zondag 24 september, 11.00

Asse, Oud Gasthuis, info 02-466 78 21

© Lieve Blanquaert

Thema GC de Bosuil 2006-2007

Sterke vrouwen, breekbare mannen

PODIUM Dit seizoen gooit GC de Bosuil in Jezus-Eik het over een andere boeg. Het stelt zijn programma niet meer plikpluk samen uit het volledige aanbod aan voorstellingen, tentoonstellingen en cursussen, maar kiest een welbepaald thema om zijn aanbod aan op te hangen.

'Dit jaar draait alles rond *Sterke vrouwen, breekbare mannen* – een herkenbaar thema waar je alle kanten mee op kunt en dat tegelijk een ruim publiek kan aanspreken', zegt centrumverantwoordelijke Peter Heyndrickx. Al wat dit seizoen de Bosuil binnenkomt, wordt afgewogen aan het thema. 'We geven daarmee meteen ook meer kansen aan het vormingsaanbod en de tentoonstellingen, die in cultuur- en gemeenschapscentra al te vaak als lelijke eendjes worden beschouwd. Vanaf nu zullen ze terecht meer aandacht krijgen.'

Geen plaats voor kneusjes

Wat mogen we dan zoal in de Bosuil verwachten? 'We voeren in de eerste plaats een aantal typevoorbeelden van sterke vrouwen op', legt Peter Heyndrickx uit. 'Chris Lomme en **Hormonia** passeren de revue; **An Nelissen, Jeanine Bisschops en Mitta Vandermaat** komen met een gezamenlijke voorstelling en we plannen een programma met louter vrouwelijke componisten.' Ook het begrip 'breekbare mannen' krijgt een brede invulling. 'We doelen daarmee geenszins op kneusjes', verduidelijkt Heyndrickx. 'Wel geven we een plaats aan mannen die zich kwetsbaar durven op te stellen. Zo verzorgt **Zaza**, de huiscartoonist van De Standaard, een activiteit uitsluitend voor vrouwen, **Guido Belcanto** komt langs en **Thé Lau**, met zijn imago van stoere rocker, gaat in zee met een strijkorkest.' Er komt ook absoluut ruimte voor jong, beloftevol, maar net iets minder bekend talent. 'Zo geven we het podium aan het Leuvense theatergezelschap **Braakland/ZheBilding**, dat ondertussen een goede reputatie heeft in zijn eigen streek, maar in Overijse nog relatief nieuw klinkt. Ze komen met een sterke voorstelling die perfect binnen ons thema past.'

Meter Lieve Blanquaert

Voor dit nieuwe, enthousiasmerende project, wou Peter Heyndrickx absoluut een meter of peter. 'Fotografe **Lieve Blanquaert** was onze eerste keuze', vertelt hij. 'We waren dan ook ontzettend blij toen ze onmiddellijk toestemde. Lieve is zelf het prototype van een sterke vrouw en ze heeft ook al heel wat portretten van sterke vrouwen en breekbare mannen gemaakt.' We denken daarbij natuurlijk meteen aan het materiaal voor de boeken dat ze samen met journaliste Annemie Struyf in Afghanistan en Afrika heeft verzameld en de indringende zomerse kiekjes die ze dagelijks voor het tv-programma *Zomer 2006* heeft gemaakt. 'Aangezien de meter iemand is die niet zelf op een podium staat, kunnen we nieuwe horizonten verkennen', vindt Peter Heyndrickx. 'Zij bekijkt de dingen vanuit een heel andere hoek en heeft dus een frisse inbreng.' Lieve Blanquaert heeft met haar meterschap nog enkele extra taken aanvaard. Zo verzorgt ze heel dit seizoen de covers voor 'De Link', het maandelijkse tijdschrift van de Bosuil, de Kam en de Lijsterbes en organiseert ze een gespreksavond en tentoonstelling. 'Lieve is zelf met het idee gekomen om een fotoshoot te organiseren in de Bosuil, voor iedereen die het een keer wou meemaken.' De sessie vond plaats op 25 juni l.l. Er daagden maar liefst 45 bereidwillige modellen op. 'We hebben er erg verschillende mensen mee kunnen aanspreken – zowel meisjes die het tot topmodel willen schoppen als ouders die een mooie foto wilden van hun kinderen en senioren die er een fijne daguitstap van hebben gemaakt. Lieve was tevreden met de opkomst. Ze had zelf nog nooit zo'n massale shoot met onbekenden gedaan.' De eerste resultaten zullen we in de loop van september kunnen bewonderen, op de cover van De Link én in de patio van de Bosuil, waar ook per maand één foto zal bijkomen.

Ines Minten

Jezus-Eik, GC de Bosuil,
info 02-657 31 79 en www.debosuil.be

AGENDA

PODIUM-
KUNSTEN

THEATER

Maandag 18 september, 20.30

Muzikale Mozartvertelling
door Jos Meersmans
CC Strombeek, Gemeenteplein,
Grimbergen
02-563 03 43

Woensdag 27 september, 20.15

Nieuwe Maatjes door Groeten uit
Oostende (zie bespreking pag. 17)
CC Strombeek, Gemeenteplein,
Grimbergen
02-563 03 43

Donderdag 28 september, 20.30

Nieuwe Maatjes door Groeten uit
Oostende (zie bespreking pag. 17)
CC Westrand, Kamerijklaan,
Dilbeek
02-466 20 30

Vrijdag 29 september, 20.15

Husbands and Wives
door De Tijd
CC Strombeek, Gemeenteplein,
Grimbergen
02-263 03 43

Zondag 1 oktober, 10.00

Muzikale Mozartvertelling
door Jos Meersmans
Cultuurhoeve Mariadal,
Kouterweg 2, Zaventem
02-466 35 05 (Raymonde Huygh)

FAMILIEVOORSTELLINGEN

Zaterdag 23 september, 15.00

Kids Power Team (vanaf 5 jaar)
Fenikshof, Abdijstraat 20,
Grimbergen
02-263 03 43 (CC Strombeek)

**Zaterdag 30 september,
15.00 en 17.00**

**Het fluistertheater van Floor, Oto
en Titus** door Droomedaris Rex
(vanaf 8 jaar)
CC Westrand, Kamerijklaan,
Dilbeek
02-466 20 30

DANS

Vrijdag 22 september, 20.30

Who goes on? door Cir'ulation
Locale (zie bespreking pag. 13)
CC Westrand, Kamerijklaan,
Dilbeek
02-466 80 89

Zaterdag 23 september, 20.00

On Fire, dansspektakel door drie
Rodense dansverenigingen
CC de Boesdaalhoeve,
Hoevestraat 67,
Sint-Genesius-Rode
02-381 14 51

HUMOR

Zaterdag 30 september, 20.15

Délirium très sax door
Les DéSAXés
CC Strombeek, Gemeenteplein,
Grimbergen
02-263 03 43

LITERAIR

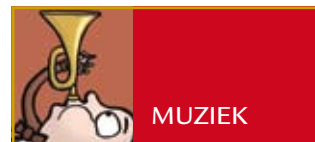
Zondag 24 september, 15.00

Chris Lomme preekt de passie
CC de Meent,
Gemeenveldstraat 34, Beersel
02-359 16 00

SENIOREN

Maandag 25 september, 14.30

Hommage aan Louis Neefs door
Connie Neefs en Hugo Symons
CC Den Horinck,
Noorderlaan 20, Zellik
02-466 78 21

MUZIEK

Zaterdag 9 september

9de Beersel Blues Rock
Kasteelweide Beersel
info@beerselbluesrock.com
www.beerselbluesrock.com

Zaterdag 9 september, 20.00

Rey Cabrera y sus amigos
Zaal De Snuifmolen,
Leuvensesteenweg 194,
Sint-Stevens-Woluwe (Zaventem)
0485-76 37 89 (Curieus)

Zaterdag 9 september, 20.30

El Tattoo del Tigre
CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17,
Vilvoorde
02-255 46 90

Zaterdag 16 september, 18.30

KaMuFé – Kassei Muziekfestival
met o.m. I against I, Wisecracker
en Nunan
Domein Drie Fonteynen,
Ruitierijcomplex, Vilvoorde
info@kamufe.tk

Zondag 17 september, 14.30

Nerorock – festival met o.a.
Raymond van het Groenewoud,
Skambiance, The Seatsniffers en
Larsson
Jan Van Ruusbroecpark, Hoeilaart
info@nerorock.be
www.nerorock.be

Vrijdag 22 september, 20.30

Gunther Neefs en 4-Band
CC de Moelie, Sint-
Sebastiaanstraat 14, Linkebeek
02-380 77 51

Zaterdag 23 september, 11.00

Va Fan Fahre – Balkan brass, funk,
jazz, ska en andere genres
CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17,
Vilvoorde
02-255 46 90

*Va Fan Fahre op 23 september
in Vilvoorde*

Zaterdag 23 september, 19.45

Koerrock – festival met o.m.
De Mens, Nailpin, Sweet Coffee
Bij de kerk in de Beerselsestraat,
Lot (Beersel)
koerrock@hotmail.com

Zaterdag 23 september, 20.30

Thierry 'Titi' Robin – Franse
zigeunermuziek
CC Het Bolwerk
Bolwerkstraat 17
02-255 46 90

Zaterdag 23 september, 21.00

Hormonia
CC Strombeek, Gemeenteplein,
Grimbergen
02-263 03 43

*Hormonia op 23 september
in Grimbergen*

Vrijdag 29 september, 20.30

FC Songwriters B/NL
Muze van Meise,
Brusselsesteenweg 69, Meise
02-268 61 74

Zondag 1 oktober, 20.30

Power Percussion
CC Westrand, Kamerijklaan,
Dilbeek
02-466 20 30

Woensdag 4 oktober, 20.30

(om 19.30 voor de liefhebbers
'wereld op je bord': menu met
wereldingrediënten – reserveren is
nodig!)

Abdelli
CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17,
Vilvoorde
02-255 46 90

4 en 5 oktober, 14.00

Houden van door de Nestors van
het Nederlandstalige lied
CC Westrand, Kamerijklaan,
Dilbeek
02-466 20 30

JAZZ

Donderdag 21 september, 20.00

Jazz Hoelaart: compositie-
wedstrijd voor big band
22 en 23 september, 20.00
Jazz Hoelaart: internationale jazz-
wedstrijd (zie bespreking pag. 13)
GC de Bosuil, Witherendreef 1,
Jezus-Eik
02-657 31 79

Dinsdag 26 september, 20.30

September Suite door Amina
Figarova Sextet
CC de Meent,
Gemeenveldstraat 34, Beersel
02-359 16 00

KLASSIEK

Donderdag 7 september, 20.30

De viola da spalla in de kijker door
Sigiswald Kuijken
Oud Gasthuis, Gemeenteplein 26,
Asse
02-466 78 21

*Sigiswald Kuijken op 7 september
in Asse*

Vanaf 9 september

Festival van Vlaanderen in de rand
(zie bespreking pag. 16 en 17)

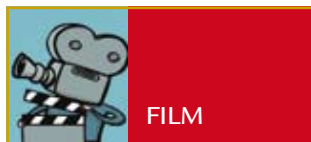
Zondag 10 september, 16.30-17.30
Beiaardrecital door beiaardier Rien Aarssen
 Basiliek, Kerkplein, Grimbergen
 02-260 12 97 (Gemeentewinkel)

Zondag 10 september, 19.30
Familieconcert door familie Kuijken
 Sint-Martinuskerk, Asse
 02-466 20 30 (CC Westrand)

Zondag 17 september, 16.30-17.30
Beiaardrecital door beiaardier Rien Aarssen
 Basiliek, Kerkplein, Grimbergen
 02-260 12 97 (Gemeentewinkel)

Zondag 24 september, 11.00
Déjeuner sur l'herbe door Oxalys (zie bespreking pag. 18)
 Oud Gasthuis, Gemeenteplein 26, Asse
 02-466 78 21

Zondag 24 september, 16.30-17.30
Beiaardrecital voor de Pater Feyendag door beiaardier J.P. Hautekiet
 Basiliek, Kerkplein, Grimbergen
 02-260 12 97 (Gemeentewinkel)

Dinsdag 5 september, 20.30
Volver
 CC Strombeek, Gemeenteplein, Grimbergen
 02-263 03 43

Dinsdag 12 september, 20.30
La raison du plus faible
 CC Strombeek, Gemeenteplein, Grimbergen
 02-263 03 43

18 september, 15.00 en 19 september, 20.30
The Da Vinci Code
 CC Strombeek, Gemeenteplein, Grimbergen
 02-263 03 43

Vrijdag 22 september, 20.00-8.00
Nacht van de passionele film
 GC de Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, Kraainem
 02-721 28 06

Maandag 25 september, 20.30
Husbands and Wives
 CC Strombeek, Gemeenteplein, Grimbergen
 02-263 03 43

Dinsdag 26 september, 20.30
On a Clear Day
 CC Strombeek, Gemeenteplein, Grimbergen
 02-263 03 43

Donderdag 28 september, 20.00
Volver
 GC de Kam, Beekstraat 172, Wezembeek-Oppem
 02-731 43 31

7 tot 10 september, donderdag vernissage om 19.30, vrijdag tot zondag 11.00-17.00

Beweging: 30 jaar 't Bijgaards Ateljee
 Kasteel La Motte, Lumbeekstraat 20, Dilbeek
 0497-51 89 98 (Marthe Vanhoutte)

Tot 10 september, zaterdag en zondag, 15.00-18.00
Grafiek, fotografie en schilderkunst door Jo De Smedt, Lander Loeckx en Ludwig De Wolf
 De Melkerij, Prielstraat 8
 02-452 89 45 (Quasi)

Tot zondag 10 september, doorlopend
Belgitudes door Gillis Houben
 Den Tat, Kalenbergstraat 9, Dilbeek
 02-569 56 17

Belgitudes tot 10 september in Dilbeek

6 september tot 2 oktober, doorlopend
Veel is voorbij Veel moet nog komen, fotografiecircuit door Marc Vermeirsch
 GC de Zandloper, Kaasmarkt 75, Wemmel
 02-460 73 24

9, 10, 16 en 17 september, 14.00-18.00
What about the bodies
 – openlucht tentoonstelling in de beeldentuin
 Tuin der Onlusten, Klutsstraat 24, Alseberg (Beersel)
 0486-80 64 48 (Al Balis)

10 september tot 2 oktober, doorlopend
Controle en gebrek aan privacy
 – cartoons
 Den Tat, Kalenbergstraat 9, Dilbeek
 02-569 56 17

11 tot 25 september, 9.00-18.00
De millennium Ontwikkelingsdoelstellingen
 GC de Bosuil, Witherendreef 1, Jezus-Eik (Overijse)
 02-657 31 79

Vrijdag 22 september, 20.30
Vernissage expo 'Passie en vuur' (zie bespreking pag. 18)
 't Moment van Meise, Brusselsesteenweg 40, Meise
 02-268 61 74

Tot 25 september, tijdens kantooruren
Peck – schilderijen van Pieter Van den Broeck (www.dharts.be)
 Vormingscentrum Destelheide, Destelheidestraat 66, Dworp (Beersel)
 02-380 39 15

Maandag 4 september, 19.30
Eerstehulpverlening
 De Burggraaf, Peperstraat 26, Tervuren
 02-759 20 42

Donderdag 21 september, 15.00-17.00
Generische geneesmiddelen
 De Comeet, Frans Gelderstraat 10, Vilvoorde
 02-240 85 10 (CM)

CURSUSSEN

Vanaf september, 19.30-22.00
Patchwork & Quilting en haaklessen
 Abc Patchwork club, Sint-Amandsstraat (Strombeek) en Benedestraat 29 (Humbeek), Grimbergen
 02-267 50 51

Vanaf september
Start nieuw seizoen van creatieve ambachten
 Athena Brabant, Humbeeksesteenweg 184, Grimbergen
 02-460 44 92, www.athena-brabant.be

Vanaf september
Turnlessen voor alle leeftijden
 Sporthal Soens, Singel 57, Strombeek-Bever (Grimbergen) (ook in de sporthal van Humbeek voor 4-12 jaar)
 02-267 23 43 (Gymnasport), www.gymnasport.be

Vanaf september
Diverse creatieve ateliers (schilderen, keramiek, tekenen,...)
 CC Strombeek, Gemeenteplein, Grimbergen
 02-263 03 43

Vanaf 4 september, 19.30-22.00
Kalligrafie
 GC de Zandloper, Kaasmarkt 75, Wemmel
 02-460 73 24

Dinsdag 5 september, 19.30-22.30
Gemeenteraadsverkiezingen 2006: wat, hoe en waarom?
 GC de Zandloper, Kaasmarkt 75, Wemmel
 02-454 54 01 (Arch'educ)

Vanaf 5 september, 9.30-12.00
Laatbloeiersacademie: kalligrafie
 CC de Meent, Gemeenveldstraat 34, Beersel
 02-359 16 00

8 en 9 september, 20.00
Opdeuravonden Dansklub Tervuren, met demonstraties (de lessen beginnen op 15/9)
 Zaal Sint-Jan, Kerkstraat 23, Tervuren
 02-767 79 96

Vanaf 9 september, 12.30
Kunst en kosmos: vorming beeldende kunsten voor kinderen
 CC Strombeek, Gemeenteplein, Grimbergen
 02-263 03 43

11 en 14 september, 20.00-22.00
Opdeuravonden Dansclub VIDA, met gratis dansles
 CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17, Vilvoorde
 02-270 97 01

Vanaf 11 september, 19.15 (beginners), 20.45 (gevorderden)
Hedendaagse dans (15+)
CC Westrand, Kamerijklaan,
Dilbeek
02-466 20 30

Vanaf 11 september, 20.00
Improviseren kun je leren (16+)
CC Strombeek, Gemeenteplein,
Grimbergen
02-263 03 43

Vanaf 13 september, 19.00
Djembe
Grote zaal Nettenberg,
Hertenbergstraat 1, Tervuren
02-769 20 95

Vanaf 13 september, 14.30-17.00
Jeugdatelier 't beeldend initiatief
(6-12 jaar) en **kleuteratelier**
(tot 5 jaar)
CC Strombeek, Gemeenteplein,
Grimbergen
02-263 03 43

13 september tot 11 oktober, 19.30-21.30
Stijldansen
Fenikshof, Abdijstraat 20,
Grimbergen
02-263 03 43 (CC Strombeek)

Vanaf 15 september, 14.00
Djembe
Felix Sohiecentrum, Gemeenteplein
1, Hoeilaart
0486-42 43 15 (Moses I.A.
Camara)

Vanaf 16 september, op diverse dagen en tijdstippen
Gitaarlessen voor beginners en gevorderden
De Spiegel, Markt 7, Tervuren
02-769 20 95 (GC Tervuren)

Vanaf 16 september, 10.00-11.30
Tai Ji Quan & Qigong
De Pastorij, Vroenenbosstraat 5,
Dworp (Beersel)
0474-62 58 32 (Anne Vander
Weyden)

Vanaf 18 september, 18.45-19.45
Salsa-shines, 8 lessen voor solodans
CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17,
Vilvoorde
02-270 97 01

Vanaf 18 september, 19.45-20.45
Algemene danscursus voor beginners (standaard en latino)
CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17,
Vilvoorde
02-270 97 01

Vanaf 19 september, 19.00-20.00 (bij voldoende belangstelling ook van 18.00 tot 19.00)
Hata yoga
Willy Vandenberghecentrum,
Brusselsesteenweg 71A, Meise
02-269 49 22 (VTB-VAB Meise)

Vanaf 21 september, 20.30
Salsa
CC Westrand, Kamerijklaan,
Dilbeek
02-466 20 30

19 en 20 september, 8.30-15.30
Veilig werken met de kettingzaag
Bosmuseum Jan van Ruusbroec,
Duboislaan 2, Hoeilaart
02-657 93 64 (In Verde)

Vrijdag 22 september, 13.00-17.00
Recreatiedag senioren
Sporthal Prinsenbos, Pastoor
Woutersstraat 98, Grimbergen
02-267 20 16

Vrijdag 22 september, 20.30
Opendeurdag Dansclub
Groot-Beersel: ballroom en Latin
Gemeentelijke Feestzaal,
Hoogstraat 1, Beersel
02-381 06 62 (G. Mosselmans)

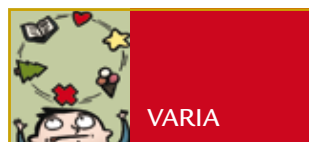
Vanaf 25 september, 20.00
Afrikaanse dans met live percussie
Fenikshof, Abdijstraat 20,
Grimbergen
02-263 03 43 (CC Strombeek)

Vrijdag 29 september, 19.30-22.30
Gemeenteraadsverkiezingen
2006: wat, hoe en waarom?
GC de Boesdaalhoeve,
Hoevestraat 67,
Sint-Genesius-Rode
02-454 54 01 (Arch'educ)

Vanaf 30 september, 10.00-16.00
Kalligrafie – Engelse gotiek of humanistisch cursief
GC de Boesdaalhoeve,
Hoevestraat 67,
Sint-Genesius-Rode
02-454 54 01 (Arch'educ)

Dinsdag 3 oktober, 19.30-22.30
Gemeenteraadsverkiezingen
2006: wat, hoe en waarom?
CC Strombeek, Gemeenteplein 7,
Grimbergen
02-454 54 01 (Arch'educ)

Woensdag 4 oktober, 19.30-22.30
Gemeenteraadsverkiezingen
2006: wat, hoe en waarom?
CC Den Blank, Begijnhof 11,
Overijse

Zaterdag 9 september, 10.30-16.30
Feestelijke ontmoetingsdag voor weduwen en weduwnaars n.a.v. 25 jaar Gezinspastoraal Brussel
Oasecentrum, H. Placestraat 44B,
Groot-Bijgaarden (Dilbeek)
02-533 29 30

Zondag 10 september, 11.00-18.00
Openingsweekend nieuw cultuurcentrum met cultuurmarkt, randanimatie, kinderprogramma en optreden Rudy Bravo
CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17,
Vilvoorde
02-255 46 90

15 tot 18 september
Druivenfestival met kaastaartbakwedstrijd, tentoonstelling, muziek- en theateroptredens e.d.
Diverse plaatsen, Hoeilaart
02-657 05 04

15 tot 17 september, vrijdag 21.00, zaterdag 14.00, zondag 11.00
Tonzentfeesten met fuiven, optredens en mosselrestaurant
Parking Jeugdclub Tonzent,
Zeenstraat 82, Sterrebeek
(Zaventem)
0495-68 15 59, www.tonzent.info

Zaterdag 16 september, 10.00-18.00
Pompoenen, mooi en lekker
Lut Van Aerschot,
Tervuursesteenweg 26,
Duisburg (Tervuren)
www.lutvanaerschot.be

Zaterdag 16 september, 17.00 (inschrijven vóór 6 september)
Benefiet voor Ayacucho (Peru) met Zuid-Amerikaanse gerechten, pannenkoeken, cocktails, kindersanimatie en optreden van Los Romanticos
Hoeve Nothengem, Hoek Sint-Lambertusstraat/Namenstraat,
Nossegem (Zaventem)
02-721 05 97 (Hilde Bulens)

Zondag 17 september, 10.00-18.00
Open Straatdag, jeugddag en finale streetzoccer
Centrum Zaventem
02-255 45 54

Dinsdag 26 september, 18.00-19.45
Bloedinzameling Rode Kruis
Gemeenteschool, Winkel 56,
Wemmel
02-460 75 51

Vrijdag 29 september, 19.30
Astroclub met Frank Deboosere
– De schat van Hubble
Volkssterrenwacht MIRA,
Abdijstraat 22, Grimbergen
02-269 12 80

Zondag 1 oktober, 15.00
Tervuren vertel(d)t – gezinsnamiddag voor iedereen
GC Papeblok, Pastoor
Vandersandestraat 15, Tervuren
02-767 51 45 (C. De Coster)

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 oktober tot 4 november 2006 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 1 september a.s. U kunt uw gegevens faxen naar 02-767 57 86 of e-mailen naar randkrant@derand.be. U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres: Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse, met de vermelding RandUit Agenda. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand. Het cursusaanbod wordt mee geselecteerd door Arch'educ, het vroegere Vormingplus Halle-Vilvoorde. Info: www.archeduc.be.

Het station van Vilvoorde

De metamorfose van Vil

‘Vilvoorde-city, ik wens je naar de maan’, zong Kris De Bruyne lang geleden. Vandaag wordt er in heel andere bewoordingen over de stad van de ‘pjeirefretters’ gesproken. Vilvoorde is niet langer ‘stinkend’, maar ‘hip’. Waarom is de Zennestad voor steeds meer gewoon én chic volk *the place to be*?

TEKST Tine Bergen & Marleen Teugels | FOTO'S Patrick De Spiegelaere

Ik ben hier terechtgekomen nadat ik een relatie aanknoopte’, zegt de van oorsprong West-Vlaamse Gerd De Clerck. ‘Ik heb lang in Gent gewoond. Toen ik van Nederlandse vrienden hoorde dat ze naar Vilvoorde zouden verhuizen, kon ik dat maar moeilijk begrijpen. Echt iets voor Hollanders, vond ik, want in mijn ogen was Vilvoorde een vuile stinkstad. Tot ik hen een keertje opzocht. Ik zag dat mooie station en ook de stad zelf was eigenlijk best aantrekkelijk. Ik ben kort daarna mijn vriend tegengekomen die uit het Brusselse komt. Hij werkt in Machelen en we zijn heel bewust een huis gaan zoeken in Vilvoorde. Tien jaar geleden was dat nog goed te betalen. We hebben niet meer dan drie huizen bezocht, want op deze woning was ik meteen verliefd.’

Gerds huis in de Far Westwijk dateert uit 1949 en is gebouwd in art nouveau-stijl. Een

stevige trap, hoge plafonds, een centrale overloop waar alle kamers op uitkomen en typische ronde ‘verluchtingsgaten’ in bijna alle vensters zetten de toon. Er is ook een kleine tuin met verrassend veel groen en vogelgekweeter. ‘Achter ons ligt een park, dus we zijn er zeker van dat we altijd in het groen zullen zitten’, zegt ze.

Nog wel meer mensen verhuizen naar Vilvoorde omdat ze om een of andere reden de stad aantrekkelijk genoeg vinden om er te komen wonen. Het bevolkingscijfer steeg er van 34.108 in 1997 tot 37.319 in 2005. De trend laat zich uiteraard voelen in de woningprijzen die de laatste jaren eveneens in stijgende lijn gaan.

Van grijs naar groen

‘Vilvoorde heeft eigenlijk alles wat je nodig hebt: een bibliotheek, een goede fri-

tuur, een zwembad, een kunstacademie, een tuinbouwschool en veel groen’, somt Erik Silverans, Vilvoordenaar in hart en nieren, enthousiast op. Hij heeft heel zijn leven in Vilvoorde gewoond. ‘Ik ben hier in de kliniek geboren en heb nooit aan verhuizen gedacht. Alles wat ik wilde, vond ik hier.’

Erik woont samen met zijn vrouw en zonen in een arbeiderswoning in het stadscentrum. Ook hij heeft groen, zelfs op de voorgevel. ‘Mijn vrouw schildert. Ze heeft de voorgevel vol klimop geschilderd. Het is groen dat je nooit moet snoeien.’ Het echtpaar woont bewust klein, omdat het niet houdt van een huis dat veel werk vraagt. ‘Die tijd gebruiken we liever om weg te gaan.’

In het midden van de vorige eeuw was Vilvoorde nog een grauwe industriestad. Vandaag heeft de stad iets met kunst en met groen en dat maakt het zo prettig om er te wonen. ‘Verspreid over het centrum zijn er heel wat groene plekjes’, vertelt Silverans. ‘Er is ook nog vrij veel groen in de buurt van de tuinbouwschool. Bovendien hoeft je niet ver te gaan om midden in het veld te zitten. Groen wonen is voor mij belangrijk.’

Houssein Boukhmiss, eveneens een rasechte Vilvoordenaar, is dan weer opgetogen over de vrolijk getinte gevels rond het Slachthuisplein. ‘Het is een gezamenlijk project van de stad en het bijzonder onderwijs. Wie dat wil,

Fleurige gevels rond het Slachthuisplein

voor

kan zijn gevel laten schilderen in een kleur naar keuze. Er zijn nu een achttal gevels geverfd in heel verschillende kleuren. Het ziet er echt mooi uit en het zorgt tegelijk voor een herwaardering van de wijk.'

Centrale ligging is grootste troef

'Ik ben een openbaar-vervoermens', vertelt Gerd. 'En daarvoor is Vilvoorde ideaal. Er zijn treinen en bussen naar zowat overal. Je moet nooit lang rijden. Brussel, Leuven, Mechelen zijn allemaal vlakbij. Ik ben maar twintig minuten onderweg naar mijn werk in Schaarbeek. Alleen een goed fietspad naar Brussel zou er nog mogen komen.'

'Ik heb een tijd in Leuven gewerkt en kon er echt van genieten al die mensen in de file te zien staan, terwijl je met het openbaar vervoer ongestoord door kon rijden', lacht Loes Vaneenaeme. 'Ik heb anderhalf jaar in Limburg gewerkt en gewoond, maar dat zinde me niet. Omdat ik nog niet zeker was van een vaste job, wilde ik centraal wonen en daarvoor is Vilvoorde de aangewezen plaats. De centrale ligging is echt wel de grootste troef van de stad.'

Ook Houssein Boukhmiss vindt de centrale ligging van zijn stad een groot pluspunt. 'Ik ben vormingswerker en moet dus overal in het land zijn. Vanuit Vilvoorde levert dat niet zoveel problemen op omdat je bijna al-

tijd tegen de files in rijdt', aldus Boukhmiss. 'Vilvoorde combineert de voordelen van een dorp én een stad, zonder dat je de nadelen erbij hoeft te nemen', beklemtoont Erik Silverans. 'Een brood koop je bij wijze van spreken naast de deur, alles is vlakbij. Tegelijk biedt Vilvoorde de vrijheid van de stad. De mensen laten je je gang gaan en er worden geen roddels verteld zoals: 'Ze wonen samen maar zijn niet getrouwd.' Toch is het geen probleem om bij de burens een sleutel achter te laten als je op vakantie vertrekt, zodat ze een oogje op je huis kunnen houden.'

Vilvoorde is zonder meer een no-nonsense stad en er heerst een ontspannen sfeer. 'Een arts woont hier naast een arbeider en een notaris', zegt Silverans. 'Er staan heel diverse huizen naast elkaar waarin heel verschillende mensen wonen. Statussymbolen spelen niet mee. Niemand vergroot hier zijn oprit.'

Veel vertier

Veel mensen kennen Vilvoorde alleen maar van vtm, het viaduct of het Huis van de Toekomst, maar de stad heeft veel meer te bieden. Erik Silverans: 'Sinds kort hebben we zelfs een basiliek. Er zijn jeugdbewegingen, sportclubs en er gebeurt ook heel veel op sociaal vlak. We hebben een strijkwinkel, een kringloopsupermarkt, een sociaal restaurant en daarnaast natuurlijk ook het restaurant De Kuyper, waar je heerlijke paardenbiefstukken kunt eten.'

'De aanwezigheid van een kunstacademie vind ik ook niet onbelangrijk', vult Loes Vaneenaeme aan. 'Ik wil graag dat mijn kin-

In het midden van de vorige eeuw was Vilvoorde nog een grauwe industriestad. Vandaag heeft de stad iets met kunst en met groen

deren creatief bezig zijn, want op school wordt daar veel te weinig aandacht aan besteed. Dus gaat mijn kroost naar de academie, zodat ze toch nog een beetje buiten de lijntjes kunnen kleuren.'

Twee keer markt in de week vindt Loes Vaneenaeme eveneens een groot pluspunt. 'Niet dat ik nu elke zaterdag naar de markt ga, maar ik vind het leuk om er regelmatig een bloemetje te kopen.'

Gerd is dan weer gecharmeerd door de Turkse kruidenierswinkeltjes. 'Ze zijn een beetje een tegengewicht voor de kille supermarkt.'

Ook het sociale leven floreert in Vilvoorde. Gerd De Clerck organiseert al enige tijd met

de burens een straatfeest. Eriks straat houdt nu voor de tweede keer een straatbarbecue. In de zomer zijn er 's woensdags in Vilvoorde parkfeesten, waar zowel opa's en oma's als gezinnen met kleine kinderen op afkomen. Vilvoordenaren zetten ook flink wat wijkfeesten op touw. Maar hét telkens weerkerende evenement is ongetwijfeld de jaarmarkt. 'Dan staan de boerenpaarden al om zes uur 's morgens letterlijk met hun staart tegen mijn ruiten te zwiepen', lacht Gerd De Clerck.

Spaanse trekjes

Vilvoorde heeft ook onmiskenbaar een Spaanse kant. Het is zelfs de enige niet-Spaanse stad waar jaarlijks een Fiesta Rociera wordt georganiseerd. Tijdens dit traditionele Spaanse feest trekt een wervelende stoet helemaal door de stad tot aan het park Drie Fonteinen. Het feest lokt ieder jaar zelfs Spanjaarden uit Nederland, Duitsland en Frankrijk.

Vilvoorde onderhoudt ook speciale banden met het Spaanse dorpje Penarroya-Pueblonuevo in Andalusië, vanwaar na de Tweede Wereldoorlog heel wat Spanjaarden naar Vilvoorde overkwamen om er als arbeiders in de fabrieken te werken. In het centrum van Vilvoorde heeft één op de tien inwoners nog altijd de Spaanse nationaliteit en een nog groter aantal Spanjaarden is inmiddels tot Belg genaturaliseerd. Niet verwonderlijk dus dat de Spanjaarden in Vilvoorde hun eigen clubs, enkele winkeltjes en cafés en zelfs een voetbalclub hebben.

Nieuw cultuurcentrum

De aanwezigheid van de televisiezender vtm drukt ook zijn stempel op Vilvoorde. 'Met wat geluk kom je hier op een terrasje altijd wel een bekend gezicht tegen', zegt Houssein Boukhmiss. 'En als ze het bij vtm niet ver willen zoeken, filmen ze in Vilvoorde, want dat ligt vlakbij.'

In het kielzog van vtm zijn er in Vilvoorde een aantal opnamestudio's neergestreken. Ook het productiehuis Woestijnvis zou in de toekomst naar hier verhuizen. Dat heeft alles te maken met het Watersite-project waar de stad al jaren mee bezig is en dat onder meer een nieuwe bestemming voorziet voor het Tuchthuiscomplex naast het kanaal. Op termijn komen er een boulevard, restaurants en zelfs een jachthaven.

Heeft Vilvoorde dan echt alles wat een mens zoekt? 'Een paar gezellige cafés zouden er nog mogen bijkomen', zucht Loes Vaneenaeme.

'Ik ga graag naar het theater en naar optredens. Daarvoor moet ik meestal naar Brussel of Mechelen', zegt Erik Silverans. 'Maar er is beterschap op komst. In september gaat het nieuwe Cultuurcentrum Het Bolwerk open, wat het culturele leven in de stad zeker ten goede zal komen.' □

De voorbije zomer had iets met vlaggen. Ik had de indruk dat er meer werd gevlagd dan vorige jaren. Misschien waren die vlaggen er anders ook wel, maar vielen ze deze keer meer op omwille van het felle zonlicht, dat van alle vrouwen en meisjes plaatjes maakte, en zelfs het grijs van de nieuwe trams in Brussel deed schitteren. Nooit was een zomer zo kleurrijk.

TEKST Guido Fonteyn | FOTO Patrick De Spiegelaere

De vlag van Koekelberg

Neen, er waren beslist meer vlaggen, en er werd ook bij meer gelegenheden gevlagd. Dat had ongetwijfeld veel te maken met het wereldkampioenschap voetbal. Meer naar beneden toe maakt mijn straat een flauwe, dubbele bocht, en daar woont een stelletje jonge voetbalfanaten dat de drie appartementen van wat ooit een net burgershuis was, bevolkt. Het hele voetbalseizoen door trekken ze met ernstige gezichten achter een paarse vlag naar Anderlecht en aan hun gejuich of baldadig gezang horen wij of Anderlecht won of verloor. Bij verlies liggen er ook meer in razernij verfrommelde bierblikjes op straat. Zo beleven we een deel van de competitie van dichtbij.

Dat groepje hing als eerste een vlag uit, en – toegegeven – het groen van Brazilië gaf kleur aan onze eerder onopvallende straat. Toen Brazilië uit de competitie verdween, werd waarschijnlijk collectief beraadslaagd, met als resultaat dat het blauw-wit-rood van Frankrijk werd uitgehangen. En toen Frankrijk de finale verloor, hingen ze zowaar de Italiaanse kleuren uit. Zo kan ik het ook! Naar mijn gevoel paste het felle blauw-wit-rood het best bij het grijze van de stoepen, maar dat kan ook te maken hebben gehad met mijn (tot dusver onderdrukte) persoonlijke voorkeur inzake nationale voetbalploegen. Ik was in de dagen na dit wereldkampioenschap vaak in Wallonië, in La Louvière en Charleroi, in Seraing ook, en met die harde zon daar bovenop en de alomtegenwoordigheid van de Italiaanse kleuren waren Sicilië en de Abruzzzen nooit ver weg; uit die arme streken komen immers de meeste Italiaanse migranten in Wallonië. Op de maandagmarkt van La Louvière wordt altijd al meer Italiaans dan Waals gesproken

– ik ken daar nog één beenhouwerskraam waar Nederlands wordt gesproken en waar de nu bejaarde migranten uit Vlaanderen hun gebräad komen kopen – maar met al dat gevlag leek La Louvière nog meer op Sicilië (of de Abruzzzen) dan anders.

De vele voetbalvlaggen waren nog niet allemaal verwijderd toen de nationale feestdagen eraan kwamen. In Brussel heb ik, op de openbare gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap na, weinig ‘spontane’ leeuwenvlaggen gezien. Die doken pas later op, bij de aankomsten van de *Tour de France*. Toch had ik de indruk dat de troepen van ‘Vlaanderen Vlagt’ (met die bekende dubbele leeuwenvlag op een hoge draagstok) na de opgave van Tom Boonen minder nadrukkelijk in beeld kwamen. Hun verslagenheid moet groot zijn geweest.

Daarna was het de Belgische nationale feestdag. In mijn buurt, een typisch Brusselse voorstadsbuurt, werd deze keer wel overvloedig gevlagd, ook met onofficiële vlaggen in alle formaten en vormen, alles in zwart-geel-rood.

Over een van die vormen wil ik het hier verder hebben. Op de tweede verdieping van een van die prachtige huizen in een van die statige lanen die naar de basiliek van Koekelberg leiden, zag ik een grote klassieke zwart-geel-rode Belgische vlag, waar op de middelste strook vermoedelijk eigenhandig een zwarte leeuw was aangebracht. Die zwarte leeuw prijkte daar op zijn eigen gele veld, verder omkaderd door Belgisch zwart en rood. Heraldisch gezien is dit een doodzonde, maar het bereikte effect was verrassend en duidelijk, en zo’n vlag kan eigenlijk de hele maand juli blijven hangen. Ik kan mij de zielenroerselen voorstellen van wie ze uithing.

Deze vondst is bovendien toepasbaar op de andere gewesten en gemeenschappen van dit land. Zo kan de rode Waalse haan ook worden voorgesteld op een achtergrond van geel, zodat een Waalse variant van wat we de vlag van Koekelberg zullen noemen eveneens mogelijk is. De Duitstalige gemeenschap, deze ‘laatste Belgen’, zal maar wat graag haar negen sterren – die verwijzen naar de negen gemeenten die Eupen en Sankt-Vith tellen – tegen een Belgische achtergrond plaatsen. Maar ook voor het gewest Brussel biedt deze vlag mogelijkheden. De op de huidige vlag van dit gewest afgebeelde iris is heraldische en vooral historische onzin. De iris kwam nooit in het Zennebekken voor, maar werd in de negentiende eeuw veel in decoraties gebruikt (zoals op de plafonds van vele zalen in het Brusselse stadhuis). Via die plafonds kwam de iris op de vlag van Brussel terecht, maar zo’n iris heeft weinig zeggingskracht, minder dan een leeuw, een haan, of sterren. Veel betekenisvoller voor Brussel zou ons echte embleem, Manneken Pis, op een achtergrond van geel tussen zwart en rood worden aangebracht.

Het spreekt vanzelf dat de toe te voegen attributen gemakkelijk (drukknoppen of ritssluitingen) moeten kunnen worden bevestigd en losgemaakt, want tussen bijvoorbeeld 11 en 21 juli verstrijken maar tien dagen. De Duitstaligen vierten medio augustus, de Walen (eigenlijk is het de Franse Gemeenschap) eind september. Dergelijke vlaggen kunnen maanden blijven hangen en we kunnen zo meevieren met onze burens. Zulks zou onze straten en buurten een feestelijk karakter bezorgen en de vlaggenloze periode overbruggen, tot de volgende wereld- of Europese voetbalbeker eraan komt. ▣

Van huizen & tuinen

Hoe vreemd is vreemd?

De 'Franse' tuin bij het museum van Tervuren, de 'Engelse' landschapstuinen bij het Kasteel Groenenberg in Vlezenbeek en het domein Drie Fonteinen in Vilvoorde, de 'Italiaanse' tuinen bij het kasteel van Gaasbeek... Het zijn slechts enkele voorbeelden van de buitenlandse invloeden op ons tuinen- en parkpatrimonium.

TEKST Paul Geerts | FOTO'S Pascal Vigneron, Kasteel van Gaasbeek

Wereldwijde landschappen

Historische parken en tuinen vormen daarvan een schitterende illustratie. Het zijn vaak erg 'wereldwijde' landschappen, zowel in hun aanleg als in de exotische beplanting en bebouwing. Clichés als 'Engels park' en 'Franse tuin' dekken dikwijls de historische lading niet. Net als de architectuur van gebouwen is ook die van tuinen eeuwenlang een wisselwerking geweest. Daarbij lieten evenzeer Duitse, Italiaanse, Arabische, Chinese, Japanse en ook Noord- en Zuid-Nederlandse invloeden zich gelden. En al die interactie was op haar beurt verweven met een bredere culturele inwerking van bijvoorbeeld de grote stijlperiodes in de kunst, de fascinatie voor de klassieke oudheid, de romantiek, het exotisme... Maar evengoed het toenemend inzicht in plantkunde en tuinbouw, de ontdekking van de wereld en de invoer van allerlei exotische planten. Overigens exporteerde België zelf ook landschappen, zowel parken en tuinen als stedenbouw. Dat deden we niet alleen in Congo, maar bijvoorbeeld ook in het 19de- en 20ste-eeuwse Egypte.

Hoe verder we teruggaan in de tijd, hoe meer het begrip 'import' zijn betekenis verliest. Al gauw wordt het een vertrouwd beeld, en voor men het weet, deelt men het bij het erfgoed in. Men kon moeilijk een actueler thema kiezen voor een Open Monumentendag. □

Info

Het volledige programma van de Open Monumentendag 2006 is te vinden op www.openmonumenten.be. U vindt ook meer info op pag. 14 en 15 van Randuit.

Misschien hebt u zelf wel een Engelse bloemenborder, een Japanse kiezel tuin of een Spaans patio-tuintje. En dan hebben we het nog niet eens over vele honderden 'exotische' bomen, sierheesters, klimplanten en bloemen in onze tuinen en parken. Een wandeling door het geografisch arboretum van Tervuren heeft veel weg van een excursie door de bossen van het noordelijk halfrond. In de serres en de buitencollecties van de Plantentuin van Meise en in de rozentuin van Coloma in Sint-Pieters-Leeuw is letterlijk de hele wereld te gast. Kijk ook eens rond in uw eigen tuin: misschien staat er wel een Amerikaanse eik of tulpenboom, een Chileense apenboom, een Chinese Ginkgo, een Japanse sierkerelaar, Zuid-Afrikaanse pelargoniums, Peruviaanse zonnebloemen, Mexicaanse dahlia's, Turkse tulpen, Franse lavendel, Italiaanse aronskelken... Sommige van die 'exoten' zijn hier intussen al zo lang of zijn hier zo goed ingeburgerd, dat we ze niet meer als 'vreemd' beschouwen. Denk bijvoorbeeld maar aan de plataan, de paardenkastanje, de walnoot, de tamme kastanje en de meeste dennen, aan de eetbare vormen van appels, peren en pruimen, aan sierstruiken zoals

vliedstruik en sering, maar ook aan groenten zoals aardappel of tomaat.

Wereld een dorp

Vreemd is zo vreemd en zolang vreemd als wij het vreemd noemen. Dat is meteen ook het motto van de Open Monumentendag Vlaanderen op zondag 10 september die dit jaar als thema import/export meekreeg. Welke 'vreemde' of 'uitheemse' invloeden, welke stijlen, modes, concepten, technieken en materialen kunnen we ontdekken in onze gebouwen en onze tuinen, in onze steden en onze landschappen? Niets in onze samenleving is vrij van verre invloeden. Het oude Egypte, Turkije, de Arabische landen, zwart Afrika, India, China, Japan... het kon soms niet ver genoeg zijn. Even boeiend is het verhaal achter die invloeden. Hoe ze hier terecht kwamen en zich vermengden met het lokale of juist hun internationaal karakter handhaafden. Tegen welke culturele, sociale, economische, ideologische en andere achtergronden die import en export zich aftekenden. En dan blijkt ineens dat Europa eeuwen geleden soms meer realiteit was dan vandaag. Dat de wereld al veel langer dan vandaag een dorp is.

In aansluiting op de publicatie van het boek 'Natuurlijk Vlaams-Brabant' dat vorig najaar verscheen en waarin een inventaris wordt opgemaakt van alle Vlaams-Brabantse natuurgebieden, brengt RandKrant in een reeks van acht afleveringen de interessante natuurgebieden in de rand in kaart. Het kan daarbij zowel gaan om grote lappen grond als over petieterig kleine gebieden. Steeds staan de lokale natuurwaarden centraal. Het valt op dat er nog heel wat, veelal onbekende, pareltjes natuur zijn te vinden op een steenworp afstand van de grootstad Brussel. We geven u ook wandeltips om ze met eigen ogen te gaan bekijken.

TEKST Herman Dierickx | FOTO Filip Claessens

De natuur een handje geholpen

Een tiental jaar geleden startten enkele idealisten met een afdeling van Natuurpunt in Meise. Vandaag beheren ze al een veertigtal hectare mooie natuur die een bezoek meer dan waard is. Bovendien heb je daar op 24 september a.s. extra gelegenheid toe, want dan organiseren ze, tussen 10.00 en 18.00 u, een heel speciale natuurhappening met een veldcafé-restaurant, zoektocht, tekenwedstrijd, schminkstand, gegidste en vrije wandelingen, muziek... Dat gebeurt allemaal naar aanleiding van de definitieve bewegwijzering van de wandelrouten in en rond het natuurgebied. Vanaf half september kun je op de website www.natuurpunt-meise.be terecht voor meer informatie. Tegen die tijd komt er eveneens een nagelnieuwe folder uit die je ook via de website kunt aanvragen. 24 september staat dus,

vrij vertaald, gelijk met Meise in 't groen en dat kun je misschien maar best in je agenda noteren.

Open vegetatie

Als je vooraf zelf al eens wil gaan kijken, kun je de wagen, of beter nog de fiets, parkeren op het einde van de Broekstraat, aan de ingang van de IJsfabriek. Van daaruit kun je de uitgezette wandelpaden moeiteloos volgen. Zoals in zovele wat afgelegen gebieden in Vlaanderen is het openbaar vervoer ook hier niet echt om over naar huis te schrijven.

Dit jaar is het eerste seizoen waarin enkele Galloway-runderen grazen op moerasbos- en graslandpercelen van alles samen ongeveer vijf hectare. De bedoeling is de vegetatie open te houden en voor afwisseling te zorgen. De koeien trappen de grasmat open, zodat nieuwe plantjes kunnen kiemen. Ze

eten graag van jonge opschietende boomscheuten, zodat er geen spontane verbossing plaatsvindt. Een nat bos en grasland vormen een speciale leefgemeenschap waar planten als echte koekoeksbloem en pinksterbloem het erg naar hun zin hebben. Insecten als het oranjetipje (vlinder) of de snuitvlieg (zweefvlieg) vinden hier dan ook probleemloos een vaste stek.

Het Velaertbos is een complex dat gedeeltelijk eigendom is van de gemeente en deels van Natuurpunt. Het is een eeuwenoud bos dat uiteraard wel regelmatig is heraangepant door de mens. Vandaag zijn er verschillende opties die delen van het bos er op termijn anders laten uitzien. Het is onder meer de bedoeling sommige delen af te helpen van de dominante populieren en lorken en om te zetten naar meer natuurlijke soorten als es en zomereik of iep. Toch blijven nog heel

wat van de bestaande bomen overeind, want ook populier en lork zorgen op hun manier voor biodiversiteit. Specifieke insecten- en vogelsoorten komen er immers op af en die blijven uiteraard welkom.

Op andere plaatsen nemen de lokale vrijwilligers een zware taak op de schouders: zij kiezen resoluut voor hakhoutbeheer. Dat is een eeuwenoude aanpak waarbij alle bomen ongeveer om de tien jaar tot tegen de grond worden afgezaagd, waarna ze opnieuw kunnen uitschieten. Zo krijg je een erg dynamisch geheel waarbij de bosbodem in één klap heel veel licht krijgt om zich gaandeweg te herstellen van deze schok. Heel veel bossen in Vlaanderen kregen 'vroeger' zo'n beheer omdat de mens het hout gebruikte als geriefhout (bezem- en andere stelen), als brandhout voor bakovens en voor de kachel. Naarmate het bos op die plekken weer dichtgroeit vormen deze de woonplaats van vele verschillende soorten planten, zwammen, vogels, insecten... Dat is weer eens een andere manier om de biodiversiteit aan te zwengelen, teruggaand op een eeuwenoud traditioneel beheer waar ook de mens beter van werd en wordt. Het hout vindt immers

Het Velaertbos is een eeuwenoud bos dat uiteraard wel regelmatig is heraanplant door de mens

opnieuw gretig aftrek bij eigenaars van een houtkachel of open haard.

Op de droogste percelen in de buurt van het bos groeit onder meer tormentil, een minzame soort uit het talrijke geslacht van de ganzerik. Met zijn gele bloemen en diep ingesneden bladeren, maar anders dan bij vijfvingerkruid, is het snel te herkennen. Een erg bijzondere soort staat in de wat vochtigere, maar niet kletsnatte delen: de gulden boterbloem. Deze echte bossoort heeft als duidelijkste kenmerk het onvolledig aantal kroonbladen. Een nogal ijle boterbloem met donkergroene, diep ingesneden bladeren, groeiend in het bos, die schijnbaar een of enkele van zijn gele bloembladeren verlo-

ren heeft, is dus een gulden boterbloem. De bloeitijd valt omstreeks de maand mei.

Gecontroleerde overstroming

Tussen het Velaertbos en de Grote Heidebeek ligt een waar moerasbos, en hier overheerst het waterleven. Als je het positief bekijkt, betekent dit dat onder meer enkele amfibieënsoorten als gewone pad, bruine en groene kikker plus de alpenwatersalamander er de plak zwaaien. Een pessimist zou zeggen dat het hier vol muggen zit. Tja, een gewaarschuwd persoon is er twee waard!

In de nabije toekomst zullen enkele infrastructuurwerken, onder meer de aanleg van een dijkje, ervoor zorgen dat overstromingen niet meer ten koste gaan van onderlopende huizen. De nieuwe waterstand berokkent geen schade aan de natuur, terwijl de landbouw nog alle mogelijkheden behoudt. Een dijk moet er voor zorgen dat het water op de gewenste plaatsen overstroomt, terwijl een knijpconstructie in de waterloop ervoor zorgt dat bij hoogwater de ondergelopen oppervlakte langzaam leegloopt volgens een gecontroleerd debiet. Zo worden overstromingen stroomafwaarts, in Nieuwenrode, vermeden. Het is alleen jammer dat de waterkwaliteit van de Grote Heidebeek te wensen over laat. Maar Aquafin is waakzaam en plant infrastructuurwerken die dit euvel moeten verhelpen. Benieuwd wat dat allemaal oplevert op middellange termijn (vijf jaar?).

Rustgebied

Vlkbij ligt het oude stort van Haviland. Gelukkig had deze intercommunale oren naar de vraag van de natuurvereniging om het bijna tien hectare grote terrein te mogen beheren. Vandaag is er dus niet minder dan 375 hectare natuurgebied dat een aangepast beheer krijgt en dat de natuurwaarde sterk doet stijgen. Om veiligheidsredenen is dit deel niet toegankelijk, het fungeert vooral als rustgebied voor heel wat soorten die het niet zo op drukte hebben begrepen. Vorig jaar werd nog een halve hectare van dit geheel beplant met bomen in het kader van de actie 'Kom op tegen Kanker'. Symbolischer kan haast niet: een voormalig stortgebied krijgt bomen op zijn rug die onze algemene gezondheid ten goede moeten komen (gezonde lucht en 'natuurlijk' hout) en mensen moeten helpen genezen die nu al ziek zijn. Of hoe de mens zich hier van zijn beste kant laat zien...

De Birrebeekvallei zelf loopt als een blauwe, of beter zwarte, draad doorheen het landschap. De waterkwaliteit van de beek is zo mogelijk nog slechter dan die van de Grote Heidebeek. Ook hier zou Aquafin initiatieven nemen, maar volledige duidelijkheid is er nog niet. In ieder geval ligt de beek

Hilfe für die Natur

Vor etwa zehn Jahren haben einige Idealisten eine Abteilung des Naturschutzvereins Naturpunt in Meise gegründet. Zurzeit verwalten sie schon vierzig Hektar einmaliges Naturschutzgebiet, wo sich ein Besuch bestimmt lohnt. Am 24. September organisieren sie von 10 bis 18 Uhr ein besonderes Naturhappening mit einem Feldcafé-Restaurant, einem Suchwettbewerb, einem Zeichenwettbewerb, einem Schminkstand, mit geführten und freien Wanderungen und Musik. Der Anlass dafür ist die endgültige Ausschilderung der Wanderschleifen in und um das Naturschutzgebiet. Ab Mitte September findet man mehr Informationen auf der Website www.natuurpunt-meise.be

zelf te snakken naar properder water, want de oevers zijn nog redelijk intact gebleven en de aanpalende weide- en bospercelen laten voor de toekomst het beste vermoeden. In het voorjaar bloeien bosanemoon, slanke sleutelbloem en eenbes dat het een lieve lust is. Drastische rechttrekkingen zijn er niet ter hoogte van de natuurzones en de diepe, steile oevers lenen zich uitstekend tot nestbouw van onder meer de ijsvogel. Maar met wat vis in de buurt zou de aantrekkelijkheid toch flink verhogen.

Educatieve poel

In de Schriekstraat is een educatieve poel uitgegraven die scholen kunnen gebruiken om hun leerlingen wat *live* natuurnieuws en -kennis bij te brengen. Het was een initiatief van de gemeente en Natuurpunt, waar in feite iedereen gebruik van kan maken. Er zijn via de gemeentelijke milieudienst of Natuurpunt steeds mensen te vinden die geïnteresseerden willen begeleiden in hun zoektocht naar natuurkennis. Het is in ieder geval de bedoeling hier op termijn een milieu- en natuurtrempunt uit te bouwen. Er staat nu al een picknicktafel nabij de poel voor vermoeide fietsers of wandelaars, en voor romantische zielen die hier komen mijmeren over hun of andermans leven; je moet met iets beginnen. Na de hopelijk nakende officiële erkenning van de recent door Natuurpunt verworven percelen door de Vlaamse minister van Leefmilieu, gaat de vereniging een verbindingswandeling maken tussen de Schriek- en de Potaardestraat. Dat komt de bruikbaarheid van de verschillende wandelpaden zeker ten goede.

Een slimme verstaander heeft het al lang begrepen: wees erbij op 24 september. □

Win een boek!

Stuur ons vóór 15 september een e-mail (randkrant@derand.be) of kaartje (RandKrant, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik) en je maakt kans op een exemplaar van het boek 'Natuurlijk Vlaams-Brabant'. We geven er vijf weg!

De culinaire erfenis van de Norbertijnen

In de schaduw van de monumentale Norbertijnenbasiliek in Grimbergen heeft 'Het Fenikshof' enkele maanden geleden zijn deuren geopend.

De naam van de brasserie verwijst naar het embleem van de paters.

TEKST Veronique Verlinden | FOTO'S Filip Claessens

Hoewel hun 900 jaar oude abdij meermaals werd verwoest of afgebroken, slaagden de Norbertijnen er telkens weer in het gebouw uit zijn as te laten verrijzen. 'Net zoals het restaurant', stipt eigenaar Johan Van Goubergen aan. 'Vroeger was hier een oude cafetaria. Vijf maanden lang hebben we het pand gesloten en volledig verbouwd.' Het symbool van de Norbertijnen vind je ook terug op het etiket van hun abdijbier Grimbergen. 'Het Fenikshof' is een uitstekend voorbeeld van een goed uitgekende marketingstrategie.

Middeleeuwse toetsen

Dan Browns *The Da Vinci Code* is niet het enige bewijs dat paters, abdijen en kerken opnieuw hot zijn. Op een doordeweekse dag zit 'Het Fenikshof' in Grimbergen bijna vol. Met moeite vinden we nog een plaatsje. Het opzet is duidelijk: een hippe, trendy brasserie met verwijzingen naar enkele middeleeuwse elementen uit het rijke religieuze verleden van Grimbergen. Het restaurant is in verscheidene ruimten onderverdeeld. Zwart en oranje zijn de hoofdkleuren. In het midden van het eerste deel staat één lange tafel, die doet denken aan de kloostertafel van de monniken. Wie alleen iets wil drinken kan lekker onderuit zakken in de zeteltjes. De middeleeuwse

toetsen vind je vooral terug in de orangerie. De glasramen en het standbeeld van de pater zijn naar mijn smaak iets te kitcherig. Dan liever relaxen op het terras, gelegen in een rustige binnentuin met uitzicht op de abdij.

Blond, Dubbel, Tripel...

Natuurlijk krijgt het Grimbergenbier een centrale plaats in de brasserie. Soms opzichtig, soms subtiel. 'We hebben een hele reeks grote foto's van handen opgehangen. Ze hadden allemaal een bierglas vast, maar dat is weggenomen', legt Johan uit. Mooi om te zien, maar de beste plaats voor het bier is toch in de mond. Blond, Dubbel, Tripel, Optimo Bruno of Cuvée de l'Ermitage: alvast keuze in overvloed. Ook in sommige gerechten neemt het bier een prominente plaats in. Zo is 'Stoofkarbonaden met Grimbergen' (€ 11,50) één van de specialiteiten van het huis.

'Het Fenikshof' ligt trouwens net naast het abdijbiermuseum. Daar kom je meteen alles te weten over dit gerstenat. En een slimme commerciële zet van Alken-Maes: de huidige brouwer van Grimbergen verhuurt de zaak aan Johan Van Goubergen en zijn partner Koen Adriaenssens. Wie dacht dat de paters geen graantje meepikken, heeft het mis. De Norbertijnen blijven de oorspronkelijke

eigenaars van het gebouw; een duidelijk bewijs dat ze nog altijd een goede neus voor gouden zaakjes hebben.

Verrassende variaties

De menukaart belooft veel goeds. 'Ongeveer elke zes maanden passen we de kaart aan. Bovendien hebben we een suggestiekaart die om de twee weken verandert.' Die laatste was spijtig genoeg op onze tafel niet te bespeuren. Maar niet getreurd, want het menu biedt keuze en variatie genoeg. Verrassende slachters ('Salade van gegrilde kip met een dressing van meloen en rietsuiker' voor € 9,80), verleidelijke pasta's ('Penne met pijnboompitten, platte kaas, basilicum en gemengde groenten' voor € 13) en een aanlokkelijke keuze aan vlees- en visgerechten. Zelf ga ik voor de 'Gegrilde tonijn met een notensla en basmatirijst' (€ 17,50). Lekker licht. De tonijn is nog mooi roze vanbinnen: perfect gegrild. Aan de overkant verschijnt een andere specialiteit van het huis: 'A la minute bereide Steak Tartar met frietjes'. Ook daar wordt instemmend geknikt. Beide gerechten zijn bovendien mooi gepresenteerd. Afsluiten doen we met een crème brûlée. Hier liet de kok een steekje vallen. De vulling heeft een vreemd smaakje. Maar het laatste slokje bier spoelt dat snel weg. Nagenieten doen we met een lekkere thee. Grimbergen heeft er alvast een leuke eetgelegenheden bij. □

Info

Het Fenikshof, Abdijstraat 20
1850 Grimbergen, 02-306 39 56
www.hetfenikshof.be
Alle dagen open

Vlaamse Wijngilde, Commanderie Brussel

Weten wat je drinkt als je een glas wijn drinkt

De Vlaamse Wijngilde telt momenteel 32 commanderijen, waarvan de Commanderie Brussel er één is. De werking van deze commanderie bestrijkt zowel Nederlandstalig Brussel als de Vlaamse rand rond Brussel. De belangstelling voor wijn in al zijn aspecten staat centraal bij de Vlaamse Wijngilde.

TEKST Eric Merny | FOTO'S Kris Mouchaers

Erik De Schepper, voorzitter van de Vlaamse Wijngilde, Commanderie Brussel

De voornaamste activiteit van de commanderie is het organiseren van proefavonden om zo de wijnkennis van haar leden, zowel in theorie als in de praktijk, aan te scherpen. Elke commanderie houdt minstens vijf proefavonden per gildejaar. De Brusselse commanderie heeft voor het werkjaar 2006-2007 zeven proefavonden op het programma staan, naast een banket en nog een aantal activiteiten op nationaal vlak.

Lange geschiedenis

De huidige Vlaamse Wijngilde ontstond uit het samensmelten van de in 1968 opgerichte vereniging in het West-Vlaamse Torhout en de later afgesplitste vereniging 'De Wijngilde'.

Aan de basis van 'De West-Vlaamse Wijnproeversgilde' lag een oproep in enkele kranten waarin wijnliefhebbers werden uitgenodigd om samen gezellig wijn te proeven. Al vrij kort na haar ontstaan viel de nieuwe vereniging uiteen in twee gilden. Op 12 november 1971 kwam het gelukkig tot een fusie van beide gilden en kreeg de Vlaamse Wijngilde

haar definitieve vorm. De fusie zorgde ook voor een niet-aflattende bloei van de vereniging. Dankzij de belangeloze inzet van de plaatselijke bestuursorganen kon de Vlaamse Wijngilde uitgroeien tot een organisatie die ook op Europees niveau een zekere faam heeft verworven.

Iedereen welkom

De Vlaamse Wijngilde is zowel politiek als levensbeschouwelijk volkomen neutraal. Alle proeverijen en andere activiteiten verlopen zonder commerciële inmenging. De vereniging wil een discussieforum zijn over wijn, met respect voor ieders mening. Al sinds lang wordt er behalve aan Franse wijnen ook veel aandacht besteed aan de wijnproductie elders in Europa en de rest van de wereld. Bij de Vlaamse Wijngilde komen mensen van alle leeftijden en alle slag aan hun trekken, zowel complete leken in de wijn als kenners. Iedereen die Nederlandstalig is of de taal voldoende beheerst (en ze misschien op een ongedwongen manier nog wil bijschaven)

kan lid worden van de Vlaamse Wijngilde. De leden krijgen allerlei proeftechnieken bijgebracht en leren hoe ze de karakteristieken van een wijn moeten omschrijven. Daarnaast wordt ook een ruim inzicht geboden in de algemene wijncultuur.

Programma 2006-2007

De eerste proefavond wordt gehouden op vrijdag 29 september met een basisles in het herkennen van een Bordeaux, Bourgogne, Côtes du Rhône en Beaujolais. In de loop van het jaar staan verschillende thema's op het programma zoals een degustatie van het vermaarde Château Chasse-Spleen (diverse jaargangen), een kennismaking met de wijnen van het Franse Zuiden, een blinde proeverij van tien wereldwijnen, een introductie in zoete witte wijn, het voorstellen van witte topwijnen uit Spanje, en een vergelijking van Bordeaux 1996 met recente jaargangen. De proefavonden worden steeds gehouden op vrijdagavond vanaf 20.30 u. in het Gosset Hotel, Gossetlaan te Groot-Bijgaarden. Het lidmaatschap kost 100 euro per jaar en per persoon en daarin zijn alle wijnen van de zeven degustatie-avonden begrepen. □

Guilde flamande du vin, Commanderie de Bruxelles

La guilde flamande du vin compte actuellement 32 commanderies, dont une à Bruxelles. Elle s'adresse tant aux Bruxellois qu'aux habitants de la périphérie flamande. L'activité principale de la commanderie consiste à organiser des soirées de dégustation dans le but d'approfondir les connaissances en vin de ses membres et ce, dans la théorie comme dans la pratique. Depuis sa création, la guilde ne s'est pas bornée aux seuls vins français; une attention particulière est attachée à la production de vins dans d'autres pays européens et dans le reste du monde. La guilde accueille des membres de tous les âges et de tout bord, des vrais profanes en oenologie jusqu'aux fins connaisseurs.

Info

Wie meer informatie wil, kan contact opnemen met voorzitter Erik De Schepper op het nummer 02-466 03 70 of 0475 44 15 48. Via e-mail kan het ook op het volgende adres: eds@ecobe.be. Bij afwezigheid kun je contact opnemen met ondervoorzitter Jaco Vankelecom, tel: 02-466 47 65, e-mail: j.vankelecom@skynet.be.

de Kleine Plooistraat

Engelse sympathie voor de Vlaamse zaak

Liz en John Mace zijn afkomstig uit Engeland. Ze verkenden zowat de halve wereld voor ze definitief in Tervuren kwamen wonen. 'We hebben ons altijd thuis gevoeld op de plek waar we waren. Toen het pensioen voor de deur stond, waren we al zo lang uit Engeland weg dat we er niet eens meer over dachten om er weer heen te gaan. Daar voelden we ons uiteindelijk het minst thuis.'

TEKST Ines Minten | FOTO Filip Claessens

John en Liz Mace

De keuze viel op België. 'We hadden hier al een tijd gewoond, kenden het land en vonden de mensen vriendelijk. Bovendien hadden we sympathie voor de Vlaamse zaak', vertelt John. Het koppel streek voor het eerst in ons land neer in 1974, toen John een functie kreeg bij de Europese Commissie. 'We hadden gelezen dat Brussel een tweetalige stad was en probeerden er ons dus uit de slag te trekken in het Nederlands, een mooie taal waarvan de tongval ons gemakkelijker viel dan die van het Frans', legt Liz uit. 'We waren nogal verbaasd toen de praktijk anders bleek te zijn. Vandaar dat we na onze omzwervingen resoluut voor Vlaanderen hebben gekozen.'

John leerde het Nederlands al vroeg kennen. 'Ik ben opgegroeid in Indië, waar mijn vader voor het Brits-Indische leger werkte. In 1944, toen ik 11 was, keerden we terug naar Engeland met een Nederlands schip, waar ik de bemanning Nederlands hoorde spreken. De taal fascineerde me meteen en heeft me nooit meer losgelaten. In de loop van de

jaren heb ik elke kans gegrepen om ze beter onder de knie te krijgen.'

Brede interesse

Behalve in België hebben Liz en John Mace ook onder meer in de Perzische Golf, Soedan, Mauritanië, Nigeria en Suriname gewoond. Elk land prikkelde hun liefde voor talen en culturen nog wat meer. Ze kennen allebei Engels, Nederlands, Frans, Duits en Arabisch. John spreekt bovendien Perzisch en Russisch. Dat de Maces een brede culturele interesse hebben, bewijzen ook hun vrijetijdsactiviteiten van vandaag. Zo geeft Liz Engelse conversatielessen voor volwassenen en John geeft in het najaar een reeks lezingen voor het Davidsfonds over Engelse geschiedenis en literatuur. 'Het is een verhaal vol paradoxen', legt hij uit. 'Zo was Engeland al relatief vroeg democratisch, maar het laat die democratie nog altijd samengaan met een niet-verkozen Hogerhuis. Hoe verzoen je dat?' Liz en John organiseren ook jaarlijks een Engelse poëzieavond, telkens volgens een bepaald

thema, en boksten een theatervoorstelling voor middelbare scholieren in elkaar. 'Op een dag kregen we telefoon van een lerares Engels uit de Kempen. Ze zocht Britten die iets zouden willen doen in authentiek Engels. We zijn dan op de proppen gekomen met een voorstelling naar een verhaal van Oscar Wilde. We acteren en integreren quizjes en dergelijke. Het is een grappig stuk waar de leerlingen volledig mee meeleven. Het verast ons telkens weer hoe vlot die kinderen zich al uitdrukken in het Engels, terwijl ze op dat moment nauwelijks 8 maanden Engelse les hebben gehad.'

Bekendheid moet rijpen

Een ander thema dat John al eens aankaart tijdens lezingen, is de uitstraling van Vlaanderen in het buitenland. 'België kennen ze nu wel, maar met Vlaanderen ligt dat anders. In het buitenland kennen ze Vlaanderen van historische figuren zoals Rubens en Bruegel en van de Eerste Wereldoorlog. Maar nu? Vlaanderen is klein en in vergelijking met bijvoorbeeld Britten, Libanezen en Ieren leven er weinig Vlamingen in het buitenland. Het is niet simpel om een wereldwijd imago op te bouwen; zoiets gaat niet van de ene dag op de andere. In de zakenwereld wordt Vlaanderen stilaan geassocieerd met goed werk, betrouwbaarheid en kwaliteit. De rest moet rijpen. Volgens mij is het zeker mogelijk voor een klein land om zich op een positieve manier te profileren. Zo was ik erg trots toen België zich vierkant tegen de oorlog in Irak opstelde, tegen politieke reuzen zoals de Verenigde Staten en Groot-Brittannië in.' □

English couple sympathise with the Flemish question

Liz and John Mace from England had covered about 50% of the globe before settling down permanently in Tervuren. 'When retirement became imminent, we had already been outside England for so long that we did not hesitate about where we should return to.'

They plumped for Belgium. 'We had lived here for quite a while before and found the people friendly. We also sympathised with the Flemish question', says John. The couple first came to our country in 1974, when John had a post with the European Commission. 'We had read that Brussels was a bilingual city so we tried to get by in Dutch', explains Liz, adding 'We were surprised to see this was quite different in practice. That is why we were determined to settle down in Flanders after all our travelling.'